

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 34 (6847)

• Trešdiena, 1998. gada 6. maijs

• Cena Ls 0,18

Polikarpu Čerņavski atceroties

8. maijā Preiļu rajona padome, pilsētas dome, Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs, kā arī Raiņa memoriālais muzejs «Jasmuiža» aicina pilsētas un rajona iedzīvotājus piedalīties Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieka keramikas vecmeistara Polikarpa Čerņavska 75. dzimšanas dienas atceres pasākumā.

*Tavu vietu sev blakus jūtu
tik tukšu kā bezdibeni.*

*Es zinu, ka sarūgst ūdens tām akām,
no kurām vairs ūdeni nenes.*

Ne velti pasākuma programmas lapiņā tā organizatori ir likuši šīs mūsu novada dzejnieces Annas Rancānes rakstītās rindas. Polikarps Čerņavskis vienmēr ir smēlis ūdeni no tām akām un no tiem avotiem, kur veldzi meklējuši viņa tēvu tēvi. Lielais podnieks arī saviem mantiniekiem un Latgales keramikas tradīciju tālāk veidotājiem ir atstājis dzidrus ūdeņus — lai tautas māksla neiznīktu, lai valganais māls pārtaptu žilbinošu glazūru pārklātos traukos, par kuriem franču stikla un Meisenes porcelāna izlutinātie ļautiņi varētu tikai nodvesties, sak, ak un vai...

Par Polikarpu Čerņavski, viņam dzīvam esot un arī kapu kalniņā aizvadītam, rakstīts daudz — sākot ar komunistisko «Ciņu» un «Pionieri» un beidzot ar «Literatūru un Mākslu». Tikai izstāžu, kurās mākslinieks piedalījies ar saviem darbiem, uzskaitījums vien aizņemtu krietnu avīzes laukumu. Par Čerņavska darinājumiem brīnījās Rīgā, Maskavā, Tbilisi, Bukarestē, Ņujorkā, Havannā, Belgradā, Kijevā, Viļņā, Kazanā, Brēmenē.

Podnieka darinātie trauki tagad glabājas ne tikai muzeju fondos. Tuvos un tālos novados, pilsētnieku dzīvokļos un laucinieku mājās viņa vāzēs liek ziedus un viņa krūzēs lej alu un pienu. Un katram māla veidojumam apakšā ir divi burtiņi — P.Č. Augstākās kvalitātes zīmogs.

Šoreiz «Novadnieka» lasītāju uzmanībai piedāvājam fragmentus no mākslinieka autobiogrāfijas, kura glabājas Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejā.

«Esmu dzimis 1923. gadā bijušajā Rēzeknes apriņķī Silajāņu pagasta Jurišu sādžā trūcīga zemnieka ģimenē, kuram piederēja nepilni pieci hektāri zemes. Ziemā gāju skolā, bet vasarā ganu gaitās turīgāko zemnieku saimniecībās, lai nopelnītu ko iztikai.

Pēc Silajāņu sešklasīgās pamatskolas beigšanas 1939. gadā tālākas skolas gaitas turpināt nebija iespējams smagā materiālā stāvokļa dēļ. Lai nebūtu jāmeklē darbs svešumā, aizgāju mācīties amatu pie podnieka Polikarpa Vilcāna, vēlākā Latvijas PSR Nopelniem bagātā kultūras darbinieka.»

1958. gadā no 7. līdz 13. decembrim Rīgā Latgales kultūras nedēļas laikā Mākslas muzejā notika keramikas izstāde. Polikarps Čerņavskis bija viens no tiem mūsu novada keramiķiem, kura darbi izstādē tika uzņemti ar vislielāko atsaucību. Par to liecina arī fakts, ka Polikarpam Čerņavskim un vēl vairākiem citiem Latgales keramiķiem tika pasniegti LPSR Augstākās Padomes goda raksti.

Pēc izstādes atklāšanas Latgales keramiķi bija uzaicināti uz pieņemšanu pie toreizējā lauksaimniecības ministra Nikonova. Par to Polikarps Čerņavskis savās atmiņās raksta: «Runājām par kopēju Silajāņu

keramikas ceplā celtniecību — lai neaizietu zudumā un aizmirstībā tēvu, tēvu amata tradīcijas, bet lai tās tiktu saglabātas un koptas.

Liekas, ka izstāde kopumā izdevusies. Apmeklētāju bija daudz. Vienīgi Ziemeļlatgales keramiķu stendiem tika liegta publikas simpātijas zemās kvalitātes, rupjās apdares, kā arī neizteiksmīgo formu dēļ. To laiku izstādēs savas domas izteica katrs, kas vien vēlējās, nevis tā, kā tas notiek tagad, kad pirmais runātājs uzsāk, bet pārējie turpina tādā pašā garā.»

Autobiogrāfijā Polikarps Čerņavskis izsaka arī savas domas par Latgales keramikas kopumu.

«Es to sadalītu divās daļās — saimniecības traukos, tas ir, medus, krējuma traukos, vārauniekos, piena podos, bļodās un citos, kurus darinājuši mūsu iepriekšējo paaudžu podnieki. Tajos laikos saimniecības trauki bija nepieciešami katrā lauku saimniecībā, kā arī pilsētnieku dzīvokļos. Tagad šos podus aizvieto no cita materiāla ražotie trauki, kas ir ērtāki, izdevīgāki un lētāki. Laika gaitā mēs pretoties nespējam. Bet nenoliedzami, ka māla trauki bija skaisti un piemēroti katrs savām vajadzībām. Tāpēc mēs tagad tos atdarinām, bet muzeji un kolekcionāri tos grib redzēt savā īpašumā.

Es gan pēdējā laikā esmu pret šo atdarināšanu. Atdarīnot veco laiku podniekus, mēs it kā piesavināties vecāko paaudžu autoru tiesības un nopelnus. Domāju, ka keramiķis, kurš atdarina to, kas jau bijis, ir tikai amatnieks pat tad, ja sasniedz augstu meistarības pakāpi. Mums, šī amata meistariem, jāvirpo savi podi — uz iepriekšējo paaudžu zināšanu pamatiem, kā to ir darī-

juši izcilākie meistari Paulāns un Vilcāns.

Viņi uztvēra, ka Latgales zemnieks un strādnieks, toreiz diezgan piekvēpušajos dzīvokļos un šaurajās sētās dzīvodams, tiecās pēc skaistuma. Paulāns un Vilcāns meklēja jaunas formas, slīpēja apdari un ar saviem darbiem sasniedza tādu līmeni, ka ieguva atzinību starptautiskajā arēnā. Podnieku toreiz bija simtiem, bet par keramiķiem kļuva tikai daži.

Tagad keramiķiem jācenšas labāk un dziļāk izprast cilvēki, jādomā par to, kā ienest skaistumu dzīvē. Tāpēc būtu ļoti vēlamas, ka katrs, kurš interesējas par keramikas, skaļi un droši pateiktu, kas tajā vai citā darbā viņam patīk (neņemot vērā, kas ir trauka autors). Tad arī keramiķi daudz iegūtu, jo kādreiz mēs veltī izšķiežam laiku taustoties nepareizajā virzienā. Tādā gadījumā podniecību droši varētu saukt par tautas mākslu, tas ir, Latgales keramikas.

Daži teiks — naivais, ko vēl neizdomāsi, mēs darām, kā patīk, kā izdevīgāk. Es uzskatu, ka turpmāk tā strādādami, mēs drīz nonāksim pie māla pikas. Tad arī izstādēs noliksim sev priekšā māla pikas, kas katram tomēr būs savādāka. Atliks tikai dabūt labu runātāju, kas skatītājiem varēs iestāstīt, ko autors domājis un kas no tās māla pikas varētu iznākt. Jauki, jo keramiķiem nebūs jāveido, bet skatītājs iegūs milzīgu fantāzijas brīvību, tieši kā pasakās.

Es to saku tāpēc, ka jūtu atbildību par Latgales, tas ir, tieši par Silajāņu keramikas, kuru mani kaimiņi un tuvi radinieki jau trīsdesmitajos gados pacēla pasaules slavas augstumos.»

L.Kirillova

(Foto no «Novadnieka» arhīva)

VIETĒJAS ZIŅAS

■ 1. maijā zemnieku saimniecībā «Ivanānu mājas» noslēdzās cūku ēdināšanas demonstrējuma pirmais posms, kad tika vērtēti gan demonstrējuma, gan arī nedemonstrējuma cūku nobarošanas rezultāti. Pēc lauksaimniecības konsultāciju biroja speciālistu ieteiktajām ēdināšanas normām, pēdējā grūsnības mēnesī un zīdīšanas laikā tika barota viena demonstrējuma sivēnmāte un tās sivēni, bet otru sivēnmāti baroja ierastajā veidā. Kā pastāstīja konsultāciju biroja speciāliste Zīta Briška, dzīvnieki tika nosvērti, izmērīti un veikta analīzes par iztērētās barības daudzumu. Nākošajā demonstrējuma fāzē turpināsies atšķirto sivēnu nobarošana, reizi mēnesī tos svērs un mērīs. Pēc demonstrējuma beigšanās tiks rīkots seminārs zemniekiem, kurā viņus informēs par gūtajiem rezultātiem.

■ 14. maijā rajona lauksaimniecības konsultāciju birojā notiks seminārs zemniekiem par piena pārraudzību un govju ēdināšanu. No Dānijas ieradīsies divi lektori, kuri pastāstīs par Preiļu rajonā realizējamu Latvijas — Dānijas projektu. Tā mērķis ir atbalstīt piena lopkopības fermas Latvijā, uzlabojot piena pārraudzības darbu un īstenojot īpašas govju ēdināšanas programmas. Cieņiņi iepazīstinās rajona lopkopjus ar Dānijas zemnieku pieredzi un sniegs rekomendācijas par govju ēdināšanu vasaras mēnešos. Semināra laikā izveidos piecu zemnieku darba grupu, kura izstrādās vēlamo modeli piena pārraudzībai Latvijā.

■ Preiļu novada Tūrisma un informācijas centrs tagad būs atrodams Tirgus laukumā 1, blakus Preiļu pilsētas domei. Kā pastāstīja centra vadītāja Ingūna Zimele, jaunās TIC telpas ir plašākas un vieglāk pieejamas apmeklētājiem, kas veicinās labāku tūristu apkalpošanu un informācijas sniegšanu vietējiem iedzīvotājiem par atpūtas iespējām Latvijā un ārzemēs. Tuvojoties vasaras brīvlaikam skolās un atvaļinājumu laikam, paredzams, ka informācijas centra pakalpojumus izmantos daudzi, un centra darbinieki tam jau savlaicīgi ir sagatavojušies.

■ Nodarbinātības Valsts dienesta programmas ietvaros Preiļu rajonā pirmoreiz piešķirti līdzekļi tūrisma attīstībai. Sadaarbībā ar Preiļu novada Tūrisma un informācijas centru, aizkalniete Ligita Latvele un zemnieku saimniecības «Diķu mājas» īpašnieki izstrādāja projektu «Bērnodārza pārveidošana par tūristu atpūtas vietu Aizkalnē». Tā īstenošanai NVD piešķir 3997 latus. Līdzekļi paredzēti celtniecības un bijušā bērnodārza teritorijas labiekārtošanas darbiem, kuri jāpaveic sešu mēnešu laikā.

■ 25. aprīlī Līvānos notika Latgales zonas dziedājošo ģimeņu festivāls, uz kuru bija ieradusies ciemiņi no Alūksnes, Krāslavas un Gulbenes rajoniem. Viskuplākajā skaitā bija atbraukusi ģimene no Alūksnes rajona Ziemeļu pagasta — pavisam sešpadsmit, — viņi nodziedāja sešas dziesmas un ieguva skatītāju balvu — kafijas automātu. Divas ģimenes bija ieradusies no Krāslavas rajona Izvaltes, bet viena — no Skaistas pagasta. No Gulbenes rajona Jaungulbenes pagasta atbrauca viena dziedājošā ģimene, bet no mūsu rajona uzstājās Zarānu ģimene no Ārdavas. Visi festivāla dalībnieki saņēma piemiņas veltes — skaistus māla traukus un ziedus. Koncerts turpinājās divas stundas, spēlēja arī Līvānu kapela «Dunduriņš». Skatītājiem bija sarīkota ieejas biļešu loterija. Vinnētāji ieguva vīna pudeli, šampanieti, augļus un konfektes.

M.Dziesma

LATVIJĀ

■ Šonedēļ Rīgā notiks vairāki pasākumi, kas būs veltīti Eiropas integrācijas jautājumiem, vienotai sabiedrībai un Latvijas nacionālajai integrācijas programmai. Eiropas nedēļas ietvaros būs rīkotas konferences un interesenti varēs apskatīt Latvijas Ārlietu ministriju.

■ 30. aprīlī ārkārtas sēdē Saeima izteikusi uzticību Ministru prezidenta Guntara Krasta vadītajai valdībai. Uzticība izteikta arī jaunajiem ministriem: ekonomikas — Laimonim Strujevičam, pašvaldību lietu ministram — Jānim Bunkšam, izglītības — Jānim Gaigalam un iekšlietu — Andrejam Krastiņam. Par uzticību balsoja 58 deputāti, neviens nebalsoja pret un neviens neatturējās.

■ Ceļu satiksmes drošības direkcija informē, ka no 2. maija tiek sākta obligātā dīzeļmotoru atgāzu pārbaude automobiļu valsts tehniskās apskates laikā. Pirms automobiļa dīzeļmotoru atgāzu pārbaudes tehniskās apskates inspektors vizuāli pārbauda automobiļa motora tehnisko stāvokli. Ja motora stāvoklis nav apmierinošs, inspektoram par to jābrīdina autovadītājs pirms mērījumu veikšanas.

■ 3. maijā Jūrmalā pulcējās 22 valstu jaunie sportisti uz pasaules skolēnu čempionātu gan vieglatlētikas krosā, gan orientēšanās sportā. Krosa dalībnieku vidū bija arī priekšēji. Skolu komandu konkurencē Preiļu ģimnāzisti bija divpadsmitie.

■ 1. maijā notika apvienības Tēvzemei un Brīvībai/LNNK 2. kongress, kura laikā tika pārvēlēta apvienības valde un vadība. Par partijas priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēts Māris Grīnblats. Bet sestdien Rēzeknē notika Tautas partijas dibināšanas kongress. Andris Šķēle bija vienīgais kandidāts TP priekšsēdētāja amatam un aizklātā balsošanā guva visu 323 partijas dibinātāju atbalstu.

■ Tuvākajās desmit dienās kļūs skaidrs, kuras reliģiskās organizācijas tiks izslēgtas no mūsu valsts Reliģisko organizāciju reģistra — līdz 1. maijam tām bija jāsaņem savi statūti ar likumu par reliģiskajām organizācijām un vajadzības gadījumā divu nedēļu laikā Tieslietu ministrijā jāiesniedz dokumenti pārreģistrācijai. Šī procedūra pilnīgi jāizdara 37 reliģiskajām organizācijām.

■ 4. maijā Saeimas priekšsēdētājs Alfrēds Čepānis savā runā svinīgajā Saeimas sēdē, kas bija veltīta Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas deklarācijas pasludināšanas gadadienai, īpašu uzmanību pievērsa Latvijas attiecībām ar Krieviju. Netika piemirsta arī politiskā situācija valstī un valdības stabilitāte.

■ Pagājušās nedēļas nogalē pie Igaunijas salas Hījumā konstatētais 20 km garais un vairāku simtu metru platais naftas plankums Latvijas teritorijas piekrastī neskars, jo jūras straume to nes virzienā uz ziemeļiem. Vēl joprojām nav zināma tā izcelsme, taču pastāv pamatotas aizdomas, ka piesārņojumu radījuši divi Krievijas tankkuģi.

Apmaksāts laukums

SEPTIŅI PAZAUDĒTIE GADI

Latvijā jau septiņus gadus valda latviešu nomenklatūristu valdības. Tās apgalvo, ka krievu kolonistu repatriācija nav iespējama. Viņi vienlaikus dara visu tā, lai šie kolonisti paliktu Latvijā.

Viņi mani sauc par radikāli, tamdēļ, ka es gribu latviešu tautas izdzīvošanu, gribu latvisku Latviju, gribu okupācijas seku likvidēšanu, gribu visu nelegālo krievu kolonistu repatriāciju un gribu to panākt ar Jaltas dalībvalstu un Vācijas naudu.

Tas viss ir izdarāms tad, ja 7. Saeimā neievēlēs nevienu nomenklatūristu jeb aparatčiku, nevienu, kurš piedalījies Latvijas okupācijā, pārkrievošanā, padomju Latvijas veidošanā un pārvaldīšanā. Tagad šie nomenklatūristi iestājušies dažādās partijās, bet vēl neseno viņi visi bija kopā tikai vienā lielā, varenā partijā, kura kalpoja krieviem un Maskavai. Tiem nedrīkst uzticēt Latvijas nākotni, cerot, ka viņi būs aizmirsuši savus zvērestus un apņemšanos kalpot Maskavai. Lai tagad tie nomenklatūristi, kuri nebūs pelnījuši cietumsodu par savu kolaboracionismu, nodarbojas ar biznesu, raksta dzejoļus, spēlē klavieres, bet lai atstāj politiku patriotiskiem spēkiem.

No patriotu vidus jāizrauga un jāievēl tikai godīgus, neuzpērkamus cilvēkus.

Rietumos prese raksta, ka Krievijā piecdesmit procentu no biznesa ienākumiem tiek tērēti, lai uzpirktu politikus, ierēdņus, sākot no ministra Kremli līdz policistam uz ielas. Latvijā krievi kontrolē 80% biznesa naudas, bet nedevisgā latviešu nomenklatūra — gandrīz vai visus atlikušos 20%!

Mantkārīgs patriots nespēj būt ilgi patriots. Tas, ka Latvijas līdzšinējās valdības nav darijušas neko, lai likvidētu okupācijas sekas, nav pat ieminējušās par krievu kolonistu repatriāciju, nav gādājušas par vienkāršo latviešu ekonomisko stāvokli, izglītību un veselību, tikai pierāda, ka krievu bagātņiki prot *pirkt* un *prot maksāt*. Par to liecina arī krievu bagātņiku problēmas un darīšanas ar nopirkām un nelegāli iegūtām Latvijas pilsonībām un it kā godīgu latviešu iesaistīšanos šajās darīšanās.

Manuprāt, Latvijas pilsonību varētu piešķirt katram krievam, kurš panāktu desmit citu krievu prombraukšanu no Latvijas. Tas patiesi būtu nopelns Latvijas labā.

Mums visiem jāsaprot, ka latviešu ienaidnieks ir krieviskais imperiālisms Maskavā. Tas joprojām turpinās. Krievu kolonisti Latvijā ir tas viņu politiskais ierocis, ko viņi izmanto cīņā pret latviskas Latvijas valsts pastāvēšanu.

Otrā pasaules kara laikā latviešu legionāriem kaujās bieži uzbruka ienaidnieki ar aziātu, uzbeku, kazahu, turkmēņu, azerbaidžāņu un citu nekrievu sejmā. Krievi izmantoja mazās tautas. Viņi sūtīja latviešus cīņās pret latviešiem, lai varētu turpināt šo imperiālistisko politiku, tikai dažas stundas pēc tam, kad sabruka PSRS, krievi steidzīgi veidoja NVS. Viņi būtu bijuši ļoti apmierināti, ja būtu varējuši arī pret čehiem sūtīt atkal uzbekus, gruzīnus, igauņus, latviešus, bet nu vairs to nevarēja. Krieviem vajadzēja pašiem iet un visa pasaule redzējam kas notika. Mazā čehu tauta, cīnoties par savu neatkarību, krievus sakāva. Mazā čehu tauta, cīnoties par savu neatkarību, krievus sakāva.

Tagad krievu tauta viena pati visas pasaules priekšā ar savu necilvēcīgo pagātni, ar barbaru reputāciju, ar miljoniem cilvēku asinīm uz

savām rokām. Viņi stāv kā uz kaila kalna saltā vējā. Krieviem nav draugu un nebūs nekad.

Rietumi baidās tikai no krievu vājuma. No krievu bēgļiem. No tā, ka krievi var piesārņot pasauli ar bioloģiskajiem, ķīmiskajiem un atommateriāliem. Baidās, ka krievi pārdos šos materiālus un savus zinātniekus Irākai, Irānai, Libijai.

Krievu tauta lepojas, ka prot *ciest*. Taču ciešanas jācieš savā zemē, bet ne uz kakla citām tautām.

Krievu tikoņumiem ir jāpretojas. Mazā čehu tauta parādīja, ka to var izdarīt. Baltiešu ir piecas reizes vairāk nekā čehenu. Esam daudz tuvāk rietumiem un Baltijas valstis ir ANO locekles. Repatriēt visus krievu kolonistus — pirmais un galvenais uzdevums.

Latvijas valdībai ilgstoši par to jārunā un jāprasa visos pasaules forumos no ANO, ES, NATO līdz Strasburgai, Hāgai, Ņujorkai. Ja Krievija negribēs ņemt atpakaļ savus kolonistus, tad pasaule to nesaņems. Nesapratīs, kamdēļ krievi negrib savējos, ja vācieši un izraēlieši savāc savējos no visām pasaules malām, kaut arī tie bijuši prom no tēvzemes daudz ilgāk nekā krievu kolonisti Latvijā. Pasaule nesapratīs kādēļ krievi, kuri tā gaužas par saviem milzīgajiem zaudējumiem Otrā pasaules kara laikā, nevēlas šos zaudējumus kaut daļēji kompensēt ar repatriētiem, etniskiem krievu kolonistiem no kolonizētajām valstīm. Jā, pasaule krievus nesapratīs.

Krievijas un krievu darbība Latvijā pēc 1991. gada būtu pielīdzināma tam, ka, piemēram, vācieši pēc 1945. gada būtu turpinājuši genocīdu pret ebrejiem un grautu Izraēlas valsti. Taču vācieši nožēlojuši izdarīto, palīdz ebrejiem, Izraēlas valstij un turpina to darīt. Krievijas pienākums rīkoties līdzīgi — jāpalīdz atjaunot latvisku Latviju un to vispirms sākot ar krievu kolonistu repatriāciju uz tukšo Krievzemi.

Tā nav latviešu vaina, ka viens miljons krievu kolonistu atrodas Latvijā. Tā ir Ribentropa — Molotova pakta un Jaltas konferences dalībvalstu vaina. Tādēļ tas ir viņu — Krievijas, Vācijas, ASV, Anglijas, Francijas — uzdevums un morāls pienākums šos kolonistus repatriēt.

Mums pašiem jāievēl patriotiska 7. Saeima, kura neatlaidīgi un stingri uzturētu šo prasību.

Lielie spēki kā rietumos, tā austrumos sāk vērsties labvēlīgākā krievu kolonistu repatriācijai no Latvijas. Rietumi *pēkšņi atklājuši morāli*, un sacenšas cits ar citu, atzīstot savu amorālo rīcību un klusēšanu holokausta pret ebrejiem. Varbūt drīz viņi arī aiz Hitlera spēs ieraudzīt Stalīnu un aiz vāciešiem krievus?

Austrumos savukārt krievi sāk uztraukties, ka Sibīrijā ieplūst tik daudz ķīniešu, korejiešu, vjetnamiešu. Varbūt Maskavā drīz kāda jauna valdība sāks saprast, kā te izdevīgāk izmantot Baltijā atrodošos krievu kolonistus? Tad Guntis Ulmanis varēs stāvēt Rīgas Centrālstaģijā un atvadīties — protams krieviski — no saviem krievu draugiem, kad viņi dosies ceļā glābt Sibīriju lielajai Krievzemei.

Latviešu patrioti! Stājieties uz tautas izdzīvošanas cīņas barikādēm! Mostieties laukos, ciematos, pilsētās! Tā ir jūsu vēsture un jūsu nākotne! Vai jūs paši nosargāsiet un celsiet latvisku Latviju, vai arī te būs Slāvlatvija, tas atkarīgs tikai no jums!

Dr. Aivars Slucis

Valsts ieņēmumu dienesta rajona nodaļa informē

Vēlreiz par akcīzes nodokļa atmaksas kārtību un darījumu apliecināšanu kvīšu piemērošanas kārtību

1998. gadā akcīzes nodokļa atmaksas kārtību paredz Ministru kabineta šī gada 17. marta noteikumi «Kārtība, kādā lauksaimniecības produkcijas ražotājiem par izlietoto dīzeļdegvielu (gāzeļļu) atmaksājams akcīzes nodoklis naftas produktiem». Informācija par to jau bija «Novadnieka» lappusēs.

Šoreiz sīkāk par šo noteikumu 9. punktu, kas paredz lauksaimnieciskās produkcijas ražotājiem VID nodaļā iesniegt iesniegumu ar lūgumu atmaksāt nodokli par dīzeļdegvielu un uzrādīt dokumentus, kas apliecina dīzeļdegvielas faktisko iegādi — preču pavadzīmes rēķinus un elektronisko kases aparātu (EKA) čekus, kas ir noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Ja elektroniskā kases aparāta čekā nav norādīts pircēja nosaukums un citi rekvizīti, elektroniskā kases aparāta čekam pievienojama darījumu apliecināšana kvīts.

Kādiem rekvizītiem ir jābūt uz EKA čeka? To paredz likums «Par pievienotās

vērtības nodokli» un likums «Par grāmatvedību»:

- 1) preču nosūtītāja nosaukums (firmas nosaukums), juridiskā adrese, VID piešķirtais nodokļa maksātāja numurs,
- 2) preču saņēmēja nosaukums (fiziskai personai — vārds un uzvārds, bet juridiskai personai — Uzņēmumu reģistrā reģistrētai zemnieku saimniecībai VID piešķirtais nodokļa maksātāja kods), juridiskā adrese (fiziskai personai — pastāvīgā dzīvesvieta),
- 3) preču nosaukums un daudzums, šajā konkrētajā gadījumā dīzeļdegvielas nosaukums un nopirkto litru daudzums,
- 4) preces cena,
- 5) nodokļa likme, tas ir, pievienotās vērtības nodokļa likme 18 procenti un aprēķinātais nodoklis,
- 6) preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas datums.

Ja EKA čekā nav norādīts kāds no iepriekš nosauktajiem rekvizītiem, čekam obligāti jāpievieno speciāla parauga kvīts, kurā sniegta trūkstošā informācija.

Savukārt, šo kvīšu izmantošanas kārtību paredz Valsts ieņēmumu dienesta rīkojums nr. 148, kas izdots 1995. gada 4. augustā. Ar Valsts ieņēmumu dienesta

1998. gada 9. aprīļa rīkojumu atcelts tas punkts, kurš paredzēja, ka kvīti varēja neizsniegt, ja darījuma summa nepārsniedz 50 latus un kases čeka izdrukā ir visi rekvizīti, izņemot pircēja nosaukumu un viņa nodokļa maksātāja kodu, ko pārdevējs ierakstīja atsevišķās iedrukātās ailītēs čeka virspusē vai ar spiedogu uzspiestās ailēs čeka otrajā pusē.

Par pircēja rekvizītu pareizību ir atbildīgs pats pircējs. Pārdevējam no pircēja nav jāpieprasa viņa rekvizītu apliecinājums. Ja pircējs nevar nosaukt savus rekvizītus, kvīti viņam neizsniedz.

Kvīts jāizsniedz pēc pircēja pieprasījuma kopā ar kases čekiem, norēķinoties par pirkumu. Ja pircējs, norēķinoties par pirkumu, nav saņēmis kvīti, tad viņš ir tiesīgs ne vēlāk kā divdesmit četru stundu laikā pēc norēķina par pirkumu pieprasīt kvīti, uzrādot kases čekus.

Šogad jauns ir tas, ka arī piemājas saimniecību īpašniekiem (fiziskām personām), formējot dokumentus akcīzes nodokļa atmaksai, VID ir jāuzrāda ieņēmumu izdevumu uzskaites žurnāls.

Valsts ieņēmumu dienesta Preiļu rajona nodaļas informāciju publicēšanai sagatavoja L. Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija». Direktore Tamāra Elste.

Izdevēja un redakcijas adrese:

Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Tālr. 22059 (redaktoram un SIA direktorei), 22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), 22154, 21996 (korespondentiem). Fax 21759. Laikraksts iespējams SIA «Latgales druka» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.

Ofsetiespiedums.

Viena uzsk. iespiedloksne. Metiens 4390.

Pasūtījuma indekss 3033.

VĪSTĒJĀS ZINĀS

■ Slāvu kultūras biedrība Preiļos 1. maijā atzīmēja savas pastāvēšanas pirmo gadadienu. Preiļu 1. pamatskolas deju zālē, kas atrodas bērnu mūzikas skolā, pulcējās biedrības aktīvisti, lai noskaītos koncertu, ko bija sagatavojis Slāvu kultūras biedrības vokālais ansamblis «Rjabinuška» un ciemiņi — neatkarīgā vokālā grupa. Slāvu kultūras biedrību gada jubilejā sveica Baltkrievijas Republikas ģenerālā konsulāta Daugavpils konsuls Valērijs Sisojevs, pēdējā laikā bieži viesis Preiļu rajonā.

■ «Laiks būt veselam!» — ar šādu devīzi no 11. līdz 17. maijam rajonā notiks

veselības nedēļa. Kas šīs nedēļas laikā jādara pašvaldībām, 29. aprīlī pašvaldību informatīvajā dienā sprieda pagastu priekšsēdētāji.

■ 15. maijā uz Latvijas Republikas lauku pašvaldību vadītāju sanāksmi, kas notiks Jaunpilī, gatavojas braukt visi Preiļu rajona pagastu priekšsēdētāji. Paredzams, ka viņi piedalīsies diskusijā par administratīvi teritoriālās reformas gaitu, par pagastu finansiālo stāvokli, izteiks savu viedokli par iesaistīšanos politiskajā darbībā, jo Latvijas Pašvaldību savienība aicina savus biedrus nebalstot ne par vienu no partijām,

kuras neuzklausa pašvaldību domas.

■ 29. aprīlī rajona padomē notika pašvaldību vadītāju informatīvais dienas. Pagastu priekšsēdētāji dalījās domās par administratīvi teritoriālo reformu, apsprieda Latvijas jaunatnes programmu, par kuru savas domas izteica arī rajona skolu valdes speciāliste Nellija Stauza un bērnu jaunrades centra direktore Aija Caune. Pēc reālās situācijas izvērtēšanas pašvaldībās un pēc priekšlikumu apkopošanas taps likums par jaunatni.

L. Kirillova

Vai Aglonas novada izveidošana ir lietderīga?

Aprīļa beigās «Novadnieka» redakcijā pienāca vēstule par to, ka Aglonas pagastā notikusi iedzīvotāju sapulce par Aglonas pagasta apvienošanos ar Krāslavas rajona Šķeltovas, Grāveru un Kastolinas pagastiem, izveidojot novadu ar centru Aglonā. Pēc vēstules autora domām, Krāslavas rajona pagasti nevēlēties par novada centru Aglonu un šādus mazus novadus veidot vispār nav lietderīgi. Autors uzskata, ka Aglonai arī turpmāk būtu jāatrodas Preiļu novadā ar centru Preiļos, kur jau tagad atrodas daudzas valsts iestādes un ar ko ir izveidojusies laba autobusu satiksme.

Diemžēl, «Novadnieka» korespondentei neizdevās norunātajā dienā sastapt pašu pagasta padomes priekšsēdētāju, lai uzzinātu viņa domas šinī jautājumā un uzklautu šāda projekta lietderīguma pamatojumu. Tādēļ publicējam tikai pagastā aptaujāto iedzīvotāju viedokļus par potenciālo apvienošanos. Izrādījās, ka domas dalījās.

Valentīns Zablockis, pensionārs:

— Mums nav svarīgi, pie kura rajona būsim — vai pie Krāslavas, vai pie Daugavpils — ka tikai kārtīgs saimnieks. Latvijas laikā nebija tāda Preiļu rajona, Aglona skaitījās Daugavpils apriņķi. Tagad rajonu daudz, taču toreiz lieli apriņķi labi tika galā ar mazajiem novadiem.

Rasma Ruskule, mājsaimniece:

— Uz sapulci nebiju, taču domāju, ka iedzīvotājiem no apvienošanās būtu savs labums. Uzskatu, ka mūsu pagasts par iedzīvotājiem nerūpējas.

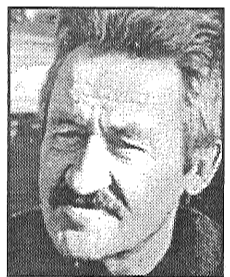
Anīta Pupica, strādā frizētavā:

— Esmu pierakstīta Preiļos, taču šeit dzīvoju jau 15 gadus. Uzskatu, ka mums nevajadzētu ar šiem pagastiem apvienoties. Jau tagad esam tālu no Rīgas, pēc apvienošanās būsim vēl tālāk.

Egons Kurcenbaums, pensionārs, 2. grupas invalīds:

— Lai arī uz sapulci neaizgāju, tomēr uzskatu, ka pievienoties vajag, būs lielāks plašums. Ja apvienosies pagasti, būs vairāk līdzekļu un vairāk varēs izdarīt Aglonas labiekārtošanai. Man kā invalīdam pagasts daudz palīdz — gan malku atved, apmaksāja arī pusi no protezēšanas izdevumiem, pagasta padomes priekšsēdētājs vienmēr ir bijis atsaucīgs.

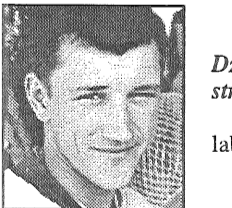
Zoja Jubele, pensionāre:

— Vajag apvienoties, varbūt būs labāk. Krāslavas rajonā esot vairāk darba vietu. Ja arī Aglona nebūs novada centrs, domāju, ka kaut kāds labums tomēr būs.

Dzintars Matisāns, strādā gateri:

— Man tas ir vienalga, lai tikai cilvēki labi dzīvotu un nenaidotos.

Monika Zdanovska, pensionāre:

— Apvienošanās neatbalstu, jo Krāslavas rajons man ir svešs. Vēlētos dzīvot tāpat, kā līdz šim, Preiļu rajonā, jo te viss ir pierasts. Aglonas pagasts ir liels centrs, apvienoties nav vajadzības. Par iedzīvotāju sapulci neko nezināju, taču viens cilvēks jau neko lielu iespaidot nevar, tad ir jāapvienojas un visiem kopā jāprotestē.

Skaidrīte Mežinieca, slimnīcas vecākā māsa:

— Par iedzīvotāju sapulci biju informēta, taču to neapmeklēju. Uzskatu, ka pagastu apvienošanai nav perspektīvas. Krāslavas rajonā arī ir daudz pensjonāru un trūkst darba vietu. Ja jau vajag apvienoties, tad vēlētos, lai mūs apvieno ar Rušonas pagastu, tur ir labs priekšsēdētājs.

CIEMOS PIE MAZSAIMNIEKA

Aglonas pagasta zemnieki strādā kooperējoties

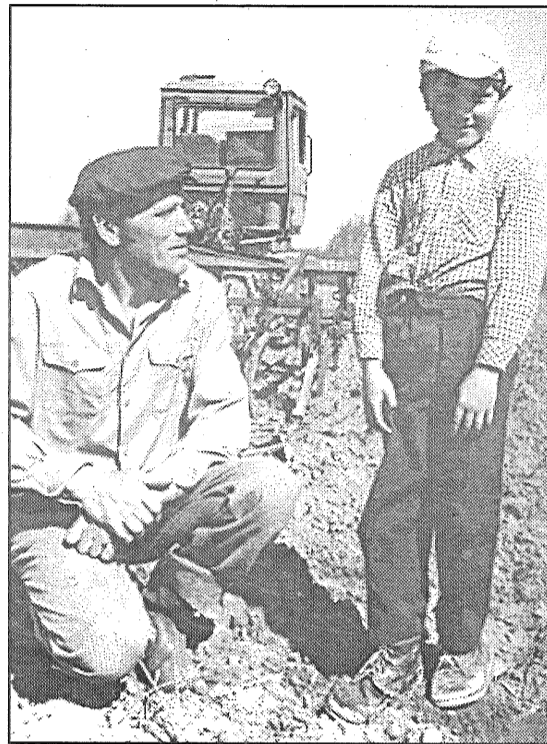
Necerēti ātri Latvijā iesoļoja pavasaris, kas zemes īpašniekiem lika sarosīties un aktīvi uzsākt sējas darbus. Tomēr vairumam zemnieku kārtējo reizi nācās gudrot, kā veiksmīgi tikt galā ar lauku darbiem, ja paša saimniecībā trūkst vajadzīgās tehnikas un arī līdzekļu, lai to iegādātos. Daudzviet zemnieki savus laukus apstrādā kooperējoties: daži izlīdzas, kopīgi nopērkot tehniku vai ar savējo ejot palīgā tuvākajam kaimiņam.

Aglonas pagastā nav lielu zemes īpašnieku, bet, kā pastāstīja lauksaimniecības darbu organizators, daži savu zemi apsaimnieko rūpīgi, palīdzot cits citam lielākajos lauku darbos. Arī Vladimira Kondratjeva saimniecībā darbi rit pilnā sparā. Kūti un dārzā rosās sirmā māmuļa Uljana Kondratjeva, bet smagos lauku darbus veic abi dēli — Vladimirs un Nikolajs.

Sākumā viņu īpašumā bija 18 hektāri, taču tagad saimniecība izaugusi līdz 31 hektāram zemes, vēl deviņus nomā no kaimiņiem. Četri hektāri apsēti ar ziemājiem, divi ar auzām, mieži augs trīs hektāru platībā. Ir savs kāpurķēžu traktors, arkls, kultivators, taču vagas sadzīt un sienu nopļaut talkā tiek aicināts kaimiņš — Leons Indrikovs ar riteņtraktoru, savukārt aršanas un kultivēšanas darbus viņam paveic Vladimirs ar savu «kāpurķēdnieku». Lai iegādātos tik ļoti nepieciešamo miglotāju, Vladimirs un Leons «sametuši» naudiņu un jau otro gadu tiks apmigloti gan pašu, gan arī tuvāko kaimiņu lauki. Sīkāku lauku darbu veikšanai Vladimirs Kondratjevs uzmeistarojis nelielu traktoriņu, ar kuru varot gan graudus, gan govīm sienu savest.

Māmuļas pārziņā ir divi nobarojamie bulļi un četras govīs. Pienu nodod Preiļu siera rūpnīcai, tikai gadoties, ka piens uz galdiņa nostāvēt vairākas stundas, kamēr ierodas piena savācēji. Ja ziemā tas īpašas raizes nesagādājot, tad rūpīgi atdesētais piens vasaras saulē sasilstot, tas nopietni ietekmē piena kvalitātes rādītājus. Bet ģimenes vienīgais ienākuma avots ir saimniecībā sarazotais un pārdotais — gan kvieši, gan jaunlopi, gan «Preiļu sieram» nodotais piens.

Turpat aiz kalniņa saimnieko Jānis Bernāns, viņa saimniecība daudzējādā ziņā atgādina iepriekšējo — tie paši 30 hektāri, lauksaimniecībā izmantojamās zemes — 17,9 hektāri, deviņi no tiem ir tēva mantojums, bet pārējo zemi izpirks par sertifikātiem. Ar ziemājiem un vasarājiem apsēti 5,3 hektāri, ir ganības, pļavas un astoņi hektāri meža, tam drīzumā tapšot apsaimniekošanas projekts. Būvniecībai koku neesot, bet finierklučiem un papīrmalkai gan. Tāpat kā kaimiņu, arī šo zemnieku sastapām tūrumā un garākai sarunai viņš nebija noskaņots. Īsajā atelpas brīdī noskaidrojām, ka visus darbus Bernānu ģimene paveic pašu spēkiem, talciniekus aicinot tikai pāris reizes gadā. Ir kāpurķēžu traktors un zirgs. Saimnieks spriež, ka derētu iegādāties arī riteņtraktoru, taču kredītu bankā ņemt negribot, bet, ja būtu iespēja aizņemties naudu uz ilgāku laiku ar maziem procentiem, tad gan padomātu. Taču šobrīd ar trūkstošo riteņtraktoru un pļaujmašīnu izpalīdz Aleksandrs Ancverīns, bet miežus iesēja ar paju sabiedrības «Ainava» sējmašīnu. Vladimirs Kondratjevs nomiglo laukus, par šo un citiem pakalpojumiem jānorēķinās skaidrā naudā. Jānis Bernāns lauku miglošanu uzsācis pagājušajā gadā un ir pārliecināts, ka bez tās vairs nevarēs iztikt. Beidzot uzveikta

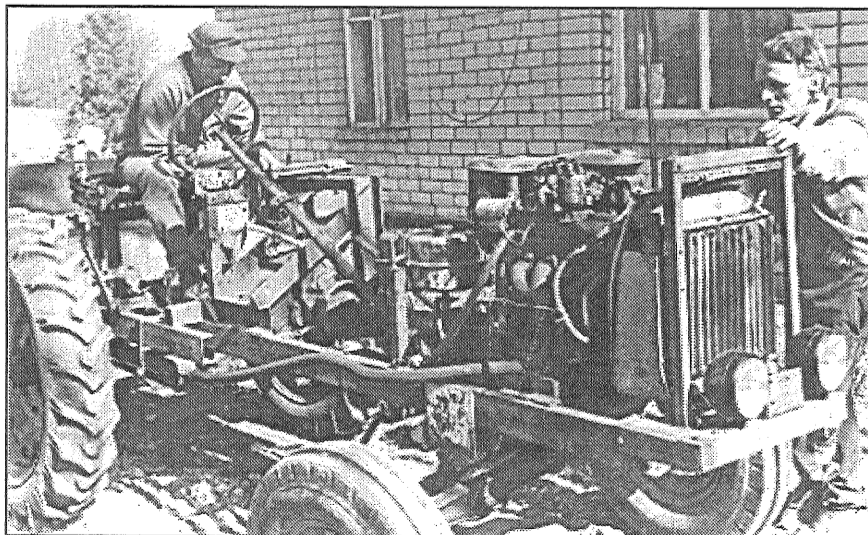
● Kamēr Jānis Bernāns apstrādāja tūrumu, lauka malā viņa darbu uzmanīgi vēroja dēls Mārtiņš.

● Vladimirs Kondratjevs ar «Novadnieka» korespondenti sarunājās tūruma vidū — pavasarī darbs negaida.

«Latvijas kokvilna» — usne, arī citas nezāles jūtami samazinājušās. Raža kļuvusi lielāka, taču labību šis zemnieks uz kombinātu neved — nav tādas tehnikas, lai ar graudaugu audzēšanu nodarbotos lielos apjomos. Daļu izaudzētā nopērk apkārtnējo māju iedzīvotāji, bet pārējais Kameņecas dzirnavās tiek samalts miltos un izbarots lopiem. Kūti mitinās četras govīs, četri teļi un divas cūkas. Šī saimniecības daļa ir dzīvesbiedres pārziņā.

● Ar pašdarināto traktoriņu Nikolajs Kondratjevs nokultivēs lauku Jurim Livdānam, samaksas vietā kaimiņš atstrādās sējas darbus.

Lappusi
sagatavoja
M.Dziesma
J.Silicka foto

Cik solišu, tik rakstiņu

Pavasaris no sava krāsu poda bagātīgi triepj pāri dārziem, mežiem, tīrumiem un pilsētām, un tikpat krāsaini izskanēja, aizšalca, aizvirpuļoja skolu jaunatnes deju kolektīvu festivāls Sutru kultūras namā pagājušo ceturtdien. 1. - 4. klašu grupā piedalījās deju kolektīvi no Preiļu 1. pamatskolas, Līvānu 1. vidusskolas, Galēnu, Jaunsilavu, Aizkalnes, Pelēču, Rožupes, Rušonas pamatskolām, Aglonas ģimnāzijas, Līvānu un Preiļu bērnu un jauniešu centriem. 5. - 9. klašu grupā uzstājās dejojāji no Dravnieku, Rožupes, Jaunsilavu, Galēnu, Preiļu 1. pamatskolas, Līvānu 1. vidusskolas, kā arī Rušonas pagasta bērnu deju kopa.

Kas ir tie bērni, kas dejo? Vai dejoj vajag lielu naudu un stāvokli sabiedrībā? Kāpēc vienās skolās dejo, bet citās — nē? Kopā ar dejojājiem un viņu vadītājiem mēģinājam ielūkoties deju kolektīvu ikdienā.

Gaida Ivanova, Preiļu 1. pamatskolas skolotāja:

— Preiļu 1. pamatskolā vadu divus kolektīvus, pa vienam Preiļu bērnu un jauniešu centrā, kā arī Preiļu Valsts ģimnāzijā.

— Četri kolektīvi. Vai nav par daudz?
— Kā nu kuru brīdī. Ikdienā liekas normāli, bet kad nāk koncerti, tad ir sajūta, ka par daudz. Šodien uzstājas trīs mani kolektīvi.

— Vai šodienas skolas bērni grib dejojot un spēj dejoj? Vai viņiem nav par grūtu? Tik bieži taču nākas dzirdēt par grūtiem apstākļiem, par to, ka bērnus nevar paēdināt.

— Jāteic tā, ka vecāki ir pirmie, kas vēlas, lai viņu bērni dejoj. Pašiem bērniem gribēšana ir mainīga. Pirmajās klasēs viņi grib dejoj, sestā, septītā klasē gribēšana pāriet, bet kad jūt vecāku stingru prasību, tomēr iztur, un kad nonāk līdz ģimnāzijai, jau atkal visi grib dejoj. Esmu priecīga par tiem vecākiem, kuri novērtē, ko nozīmē, ka viņu bērni kustas. Par vecākiem, kuri rūpējas, lai viņu bērns kopš bērnības apgūtu to skaistumu, kas ir latviešu tradīcijām, latviešu dejām. Bērni ir tik skaisti, kad viņi dejoj. Šajos mirkļos aizmirstas viss, gan grūtie mēģinājumi, gan tas laiks, ko mammām paņēmu blūžu balināšana, cietināšana un gludināšana.

— Kā dejojāji tiek pie tērpiem? Ko tad, ja noplīst pastaiņas?

Ausma Pinkule, Līvānu 1. vidusskolas skolotāja:

— Kopš 1950. gada vadu pirmo — ceturto klašu deju kolektīvus Līvānu 1. vidusskolā. Pirmo gadu strādāju arī ar Līvānu bērnu un jauniešu centra deju kolektīvu.

— Tātad tagad pie jums dejoj jau pirmo dejojāju mazbērni?

— Jā, tā tas ir. Dejoj gan manu audzināto bērnu bērni, gan mani pašas mazbērni. Bez tam no manis mācītājiem dejojājiem ir izauguši arī jauni deju skolotāji, kam nākamgad nodošu stafeti, kā, piemēram, skolotāja Klauža. Esmu sasniegusi 48 gadu darba stāžu. Esmu sevi, kā saka, izsmēlusi skolai un gribu atpūsties.

— Vai esat strādājusi arī ar citiem deju kolektīviem?

— Esmu vadījusi stikla fabrikas, māju būves kombināta bērnu deju kolektīvus.

— Vai dejojāji piecdesmitajos gados bija savādāki nekā šodien?

— Visi tikpat mīļi un tikpat jauki, un visi tikpat dejojgribīgi.

— Kur ņemat jostas, lindraciņus, pastaiņas, vainadziņus un tā tālāk?

— Vairāku gadu laikā tas ir pakāpeniski sagādāts. Krāts un sakrāts, un pilns kabinets tērpu. Bet tagad manam kolektīvam jāiet uzstāties.

Aizvirpuļo «Kumeliņi», «Beķeri» cep maizītes un dancina savas saimnieces, skatuve piedzīvo gan to, kā «Kaķīt's kurmi dancināja», gan «Odu un mušu deju», to pārstaigā savās gaitās «Sienāzītis», «Zirneklis», «Kurmītis Krišus», sadrebina «Jautrais dancis», «Divpadsmit dancis», «Rotaļa», «Svētku deja», «Riņķa polka», un tad jau «Aiz kalniņa dūmi kūp», «Sijā auzas tautu meita», un «Skroders sēž uz akas»...

Cik stūrīšu mūsu zemītei, tik dziesmiņu, tik rakstiņu, tik bērniņu — teicējiņu.

L.Rancāne
J.Silicka foto

— Tērpi iet no paaudzes uz paaudzi, bet pastaiņas atjaunot palīdz vecāki.

— Kā pirms koncerta var tikt galā ar desmitiem biželišu sapišanu?

— Dažām dejojājam šorīt jau mājās bija sapinušas mammās, citām pinu es pati ar vienu māmiņu, kas atbraukusi līdzī savam bērnam.

— Cik deju jūs protat?

— Jaunāko klašu deju kolektīvs ir apguvis tik plašu repertuāru, ka vieniem pašiem visa koncerta ir par maz, lai tās izdejoj. Arī ar ģimnāzijas dejojājiem šogad apgūtas trīs jaunas programmas.

— Šī koncerta programmā redzu arī jūsu uzvārdu kā horeogrāfi. Jā, kā pareizi par dejojām jāsaka — sacerētas, saliktas, sarakstītas?

— Šodienas programmā ir divas manas dejas — «Paeglītis» un «Rotaļa», kas rajona kolektīviem ir obligātas, gatavojoties festivālam Bauskā «Latvju bērni danci veda». Es nezinu, vai dejas sacer, vai saraksta. Man pašai primārais ir mūzika, tā ilgi mani dzīvo, kamēr atrodu kādu pamatsoli, jo katrai dejai galvenais ir pamatsolis. Pēc tam top dejas zīmējums. Vispirms galvā. Diezgan ilgi tas viss dejoj pa galvu. Pēc tam ņemu papīru, zīmuli un eju pie bērniem dejoj likt. Citreiz viss vēl reizes trīs mainās. Izdomā vienu, bet gadās, ka dejojājs to nevar, vai arī redzams, ka tas neiederas. Un tad top savādāks variants.

— Vai esat salikusi tikai šīs, vai arī vairāk dejoj?

— Arī vairākas citas, diemžēl tam vajag daudz laika, kura ne vienmēr pietiek.

— Vai dejoj nemainās līdzī laikam, neklūst modernāka, neiespaidojas no svešām tendencēm?

— Reizēm to var just. Parādās kāds svešāks solītis, tad vēl kaut kas. Bet mēs paliekam pie latviešu tautas dejas.

— Kā vērtējat šīs dienas festivālu?

— Man patīk, ka ir ļaudis, kas spēj kaut ko tādu sarīkot. Preiļu bērnu un jauniešu centrs to vienmēr dara ar ļoti lielu sirsnību, ar atdevi, skaisti.

● Uz Sutru kultūras nama skatuves — dejojāji no Aizkalnes. Kolektīvu vada Silvija Kurtiņa.

— Skatos, jums, mazās dejojājas, skaistas jostas. Vai zināt arī, kas jūsu jostās parādīts?

— Manā jostā ir Laimas zīmes. Te viena no otras atdalās.

— Kas Laima latviešiem bija?

— Kad bērni piedzima, viņa novēlēja, kāds kuram būs mūžs. Viņa šūpulī ielika katram savu likteni. Viņas zīmi kreklos ieauda vai izšūva. Zīme pret ļauniem gariem aizsargā.

— Re, nu, kādas nadžīgas rakstu zināšanas jūs esat. No kādas skolas? Un kā jūs sauc?

— No Līvānu 1. vidusskolas. Mēs mācāmies piektajā klasē. Liēna Ancāne, Elita Krankova, Ilona Paukste, Zane Vanaga, Zane Vitkovska, Ilze Mikulāne.

Kopā ar mutīgajām runātājām ir arī Anita Ancāne, Līvānu 1. vidusskolas skolotāja.

— Ar kādiem un cik kolektīviem jūs

Ināra Lietāuniece, Rožupes pamatskolas skolotāja.

— Jūs tikko no skatuves. Kā nedejojāt?

— Šķiet, ka mazie — 2. — 4. klašu kolektīvs nedejojā tīri labi. Bet otram deju kolektīvam no 5. — 9. klasēm uzstāšanās vēl priekšā.

— Vai bērniem patīk dejoj?

— Bērni grib dejoj, un ja ir kāds stimul, tad vēl jo vairāk. Šogad šāds stimul ir festivāls «Latvju bērni danci veda». Bērni dejoj daudz rūpīgāk un centīgāk, jo zina, ka varēs parādīt sevi arī kaut kur citur. Tāda deju kolektīvu saiešana, kādu katru gadu rīko bērnu un jauniešu centrs, arī ir ļoti liels pluss. Tā sagādā prieku un gandarījumu, un viņi redz, ka ir priekš kā censties.

— Vai jūsu deju kolektīvam ir savs rokraksts, vai varbūt pareizi teikt — kājas raksts?

— Katram kolektīvam ir kaut kas savs. Tas ir atkarīgs no vadītāja. Vienu no to pašu dejoj var pasniegt dažādi, tāpat kā dzejoli var izjust pa savam, arī dejoj var izjust un parādīt savādāk. Gan ar galvas kustību, gan izpildījumu —

strādājat?

— Es neesmu profesionāla deju skolotāja. Šo amatu apguvu pašmācības ceļā. Pati no bērnības kājas esmu dejojusi. Skolā, pēc tam jauniešu deju kolektīvā. Kad sāku strādāt skolā, vienkārši jutu nepieciešamību bērniem mācīt savu dejas prasmi. Un tā savus dejojājus esmu izaudzīnājusi no pirmās klases līdz piektajai. Piedalījāties iepriekšējos skolēnu deju svētkos, un ļoti ceru, ka mēs turpināsim dejoj un tiksīm uz nākamajiem. Vadu arī otrās klases deju kolektīvu. Mūsu skolā ir septiņi deju kolektīvi. Ar tiem strādā Ausma Pinkule, Ausma Vilcīnska, kas diemžēl slimības dēļ šodien šeit ar saviem dejojājiem nepiedalās, es, un Andris Usārs, kas strādā vidusskolas posmā.

— Vai nav tā, ka vienas skolas daudzajiem deju kolektīviem ir vienāds «dejas rokraksts», vai tas tomēr atšķiras?

— Noteikti atšķiras. Katram ir savs stils. Piemēram, maniem dejojājiem labāk patīk tādas drastiskas, jautras dejas. Patīk izdejojoties.

— Jūs esat uzstājušies dažādās vietās. Kur patīk vairāk — uz estrādes vai uz skatuves?

— Tas jājautā bērniem.

— Uz estrādes!

— Vai neliekas, ka zālē skatītāji vērigāk lūkojas uz dejojājiem, kamēr estrādē skaistiens aizslid līdz mākonīša malai, līdz saldējuma būdiņai?

— Laikam bērni tā arī jūt, ka uz estrādes viņi vairāk dejoj savam priekam. Bet zālē jūt, ka dejoj kādam konkursam, vai koncertā.

ma — polkas soli vai palecienu. Mani dejojāji ir draiskāki. Bet kad vajag, saņemam un parāda, kā nākas.

— Vai piedalījāties iepriekšējos skolēnu dziesmu un deju svētkos?

— Jā, un ceram arī uz nākošajiem. Ļoti lielu atbalstu saņemam no skolas un pagasta. Iepriekšējiem svētkiem sašuvām jaunus tērpus, līdzekļus saņemām arī postalām. Mazajiem vecmāmiņas noadīja zeķītes, bet lielākajiem zeķes tika pasūtītas vienā rakstā. Tagad ir ļoti daudz labu, jautru un bērniem piemērotu dejoj, atliek tikai izvēlēties. Mēģinām reizi nedēļā pa trim stundām.

— Te tāda nīpra dejojāja. Kā tevi sauc?

— Aija Ancāne. Mācos ceturtajā klasē.

— Tev patīk dejoj?

— Ļoti patīk. Arī mans mazākais brālis dejoj.

— Kas izšūdināja tavu skaisto blūzi?

— Tā ir skolā iedota. Bet saktiņa ir mana. Tā agrāk piederēja manai vecmāmiņai.

— Bet kā tev un tavām draudzenēm ar mācībām?

— Mēs ļoti cenšamies ļoti mācīties.

Skolai Rudzātos — 75

1922. gada 5. oktobrī Rudzātu pagasta Vidos tiek atvērta otrās pakāpes pamatskola. 1923./24. mācību gadā skola no Vidu ciema tiek pārcelta uz Rudzātiem. Laika gaitā skola maina gan savas telpas, gan nosaukumus, bet tas netraucē jaunajai paaudzei iegūt izglītību. Kopš 1981. gada Rudzātu vidusskola atrodas jaunajā skolā pagasta centrā. Šogad mūsu skolā mācās 197 skolēni. Tā kā skolai ir internāts, tad par rudzātiem uz laiku kļūst arī citu pagastu bērni.

Skolā strādā 23 pedagogi. Jau agrāk viņi ir ieguvuši augstāko pedagoģisko izglītību, bet tagad pieci skolotāji turpina izglītību maģistratūrā. Jau vairākus gadus pēc kārtas skolas audzēkņi gūst labus rezultātus mācību olimpiādēs. Mūsu bērni piedalās arī dažādos konkursos, kurus organizē Pasaules brīvo latviešu apvienība, Latvijas Kultūras fonds. Godalgotas vietas ir ieguvušas E. Vanaga, L. Griboņa, M. Pastare, I. Batarāga, I. Mukāne, I. Bogotā. Patiesi priecājamies par 12. klases audzēkni R. Anspaku, kurš piedaloties vairākos domrakstu konkursos, kļuvis arī uzvarētājs. Raivis Anspaks kļuvis par Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas organizētā konkursa «Es būšu skolotājs» uzvarētāju un ir uzņemts psiholoģijas fakultātē pirms vidusskolas beigšanas.

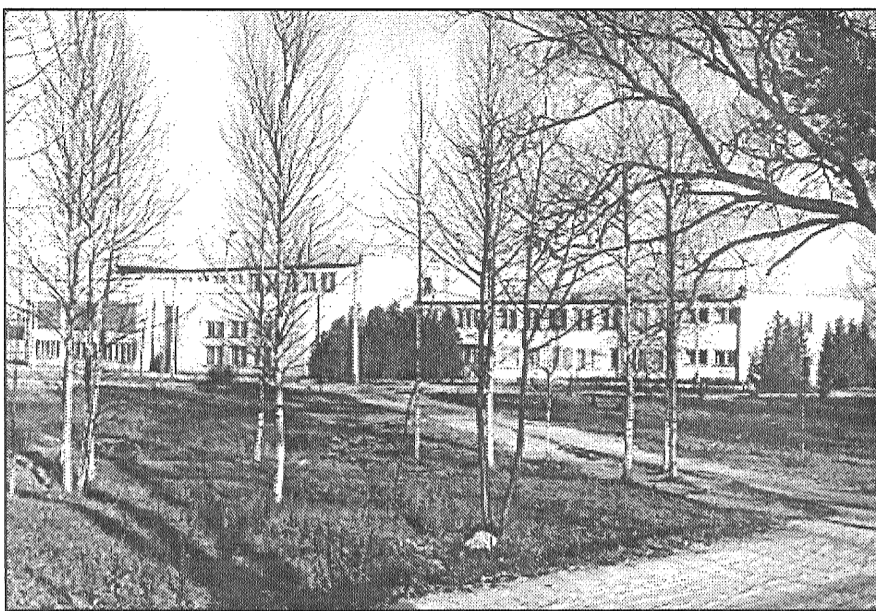
Lai attīstītu skolēnu spējas, skola ir iesaistījusi vairākos projektos. Skolotājas S. Kivleniece un R. Vilcāne ir beigušas Sorosa fonda — Latvija organizētos kursus «Mācību iespēju paplašināšana dar-

bā ar talantīgajiem bērniem». S. Kivleniece, V. Sprinģe darbojas asociācijā «Apdāvinātu bērnu mācību iespēju paplašināšana skolā». Šis darbs tiek izvērtēts gan mūsu skolā, gan arī tiek popularizēts citās valsts skolās.

Liela uzmanība tiek veltīta darbam ar skolēnu vecākiem. Skolotājas A. Grugules vadībā tika izstrādāts un ar Sorosa fonda atbalstu realizēts vecāku apmācības projekts «Vecāku ABC». 1998. gadā skola organizēja vecāku apmācību angļu valodā un datorapmācībā. Skolā tiek rīkoti kopīgi pasākumi skolotājiem un vecākiem. Par tradīciju ir kļuvušas Mātes dienas svinības, kad skolā notiek plašs koncerts, sveicam mācību olimpiāžu laureātus.

Lai attīstītu bērnu spējas matemātikā, skola organizē «Jauno matemātiķu konkursu» Latgales novada skolām. Tajā iesaistījušies vairāk nekā simts skolēni. Konkursa noslēgumā skolā paredzēta nometne, kurā zināšanas matemātikā papildinās konkursa uzvarētāji. Šo projektu atbalsta Latvijas Universitāte, visas Latgales novada skolu valdes, Sorosa fonds — Latvija, Latvijas Nacionālais fonds Zviedrijā. Ir iecere, ka šis pasākums kļūst tradicionāls. Biznesa ekonomiskie pamati skolā tiek mācīti pēc «Junior Achievement of Latvia» programmas. Skolā darbojas skolēnu mācību firma.

Skola ar Latvijas Nacionālā fonda Zviedrijā atbalstu ir iesaistījusi starptautiskajā projektā «Cultural Horizons», ko organizē Friborgas vidusskola Sirīhamā, Zviedrijā, un Debašu programmā «Liepājas Debate Center», ko atbalsta

Sorosa fonds — Latvija.

Labi panākumi gūti mākslinieciskajā pašdarbībā. Skolēni regulāri piedalās novada un valsts Dziesmu un deju svētkos. Skolas koris, kurā dzied gan skolēni, gan viņu vecāki un skolotāji, ir viens no labākajiem rajonā. Vokālais ansamblis regulāri piedalās dažādās skatēs. Labus rezultātus valsts skatēs ieguvusi skolas teātris. Darbojas Preiļu bērnu mūzikas skolas filiāle.

Labas tradīcijas izveidojušās tēlotājmākslā. Daudzi skolēni piedalās valsts organizētajās nometnēs, kurās izkopj talantu. M. Sprinģes, D. Laugales, I. Batarāgas, L. Pintānes vārds pazīstams gan rajonā, gan valstī. Savukārt A. Gercāns ar saviem komiksiem ir iekarojis Eiropu.

Mūsu mākslinieku panākumus ir veicinājušas skolotājas G. Katkeviča un V. Smāne, bet tradīcijas iedibinājis K. Anspaks.

Skolēni savas spējas var attīstīt ārpusstundu nodarbībās. Skolā darbojas vairāki kori, vada skolotājs J. Skutelis, vokālais ansamblis (J. Skutelis), teātra studija (I. Kārkle), žurnālistikas pulciņš (S. Kivleniece), zīmēšanas studija (G. Katkeviča), daiļamatniecības (I. Kivlenieks), tūrisma pulciņš (J. Pintāns), «Matemātiķu klubiņš» (V. Sprinģe, A. Marcinkeviča). Iznāk sava avīzīte «Skolas kabata». Šogad uzsāka darboties gaidu organizācijas nodaļa.

Sandra Kivleniece,
Rudzātu vidusskolas skolotāja

Daudzas problēmas rodas tikai no informācijas trūkuma

Preiļos ir sava valsts ģimnāzija. Daudzas mūsu novada vidusskolas cer nākotnē iegūt analoģu statusu, un tādēļ jo sevišķi interesanti bija un būs iepazīties ar šīs, nu jau valsts, ģimnāzijas mācību un audzināšanas darba saturu un metodēm.

Tādēļ DPU Pēcdiploma studiju nodaļas rīkoto kursu «Skolu vadošo darbinieku kompetences pilnveidošana» ietvaros Daugavpils skolu direktoru vietnieki mācību darbā aprīļa beigās arī devās pieredzes apmaiņas braucienā uz šo Latgales mazpilsētu.

Ģimnāzija mūs sagaidīja ar pārsteigumu — nelielu koncertu, pie tam atskatīto kompozīciju autors bija ne viens cits kā šīs pašas skolas mūzikas skolotājs. Ģimnāzijas direktors J. Eglītis un viņa vietnieces iepazīstināja ciemiņus ar šajā mācību iestādē realizētajām mācību programmām, tehnisko nodrošinājumu, ārpuskolas darbu, līdzdalību republikas

un starptautiskajos projektos un citām skolas aktivitātēm. Konstatējām, ka Preiļu Valsts ģimnāzija piedāvā četras apmācības programmas, vienu no kurām ģimnāzists var izvēlēties kā sev pieņemamāko — dabaszinību, humanitāro, komerciālo vai vispārīgo.

Piemēram, humanitārā bloka audzēkņiem bez pamatpiekšmetiem ir jāapgūst arī latīņu valoda, ētika, psiholoģija, divas svešvalodas, politika un tiesību zinātnes, novada literatūra un daudzas citas disciplīnas. Kā īpašs mācību priekšmets tiek piedāvāts arī šāds — «literārā jaunrade». Kreatīvo spēju attīstīšanai šai skolā pievērš lielu uzmanību, par ko liecina kaut vai tas, ka pagājušajā gadā ar skolas atbalstu nāca klajā divu tās absolventu dzejas kopkrājums.

Skolā mācās 250 ģimnāzisti, un tie ir bērni no tuvākās un tālākās apkārtnes — no Daugavpils, Viļāniem, vairākiem citiem Latgales rajoniem, bet pārsvarā,

protams, tie ir preiļieši.

Kā māca mūsdienu pedagoģija, — veiksmīgai bērnu izglītošanai vajadzīgs, lai skolai būtu sava aura, mikroklimats. To apzinās un plaši propagandē ģimnāzijas vadība. Attiecības starp pasniedzējiem un audzēkņiem ir lietišķas, brīvas un nepiespiestas. Iepriekšējam paaudzēm ierastā skolas zvana šeit nav — stundu un starpbrīžu robežas «iezvana» patīkama melodija, kura rada mājīguma un miera sajūtu.

Tas, ko mēs uzzinājām, bija interesanti un noderīgi. Gan ciemiņiem, gan mājiniekiem, jo daugavpilieši arī dalījās pārdomās, stāstīja par savām metodēm un to rezultātiem. Tas ir svētīgi, jo daudzas mūsu problēmas rodas no otrreizējās velosipēda izgudrošanas vai tikai no informācijas trūkuma.

Z. Klimčenko,
Pēcdiploma studiju nodaļas
metodiķe

Dziesmu svētku ziņas

Vēl tikai divi mēneši — maijs un jūnijs atlikuši līdz XXII Vispārējiem latviešu Dziesmu un XII Deju svētkiem. Vieni taisās braukt dziedāt un dejot, citi līdzī ceļas par skatītājiem, jo Dziesmu svētki latviešiem vienmēr ir bijuši — tautas svētki.

Rajona kori pašlaik gatavojas novada skatei Daugavpilī 8. maijā. Šajā skatē piedalīsies Krāslavas, Daugavpils, Preiļu rajonu kori. No mūsu rajona skatei gatavojas Līvānu pilsētas (diriģenti Juris Vaivodis, Biruta Šalajeva), Rudzātu pagasta (Jāzeps Skutelis), rajona skolotāju (Edgars Znutiņš) kori. Ceturtais rajona koris, «Magnificat» (Ieva Lazdāne) no Aglonas bazilikas, kas arī gatavojas Dziesmu svētkiem, šajā skatē nepiedali-

sies, bet savu varēšanu dziedāt parādīs kādā no citu novadu skatēm.

Ļoti cītīgi gatavojas skolotāju koris, kurš ir apguvis ne tikai amata, bet pilnu Dziesmu svētku repertuāru ar domu piedalīties koru un apvienotā simfoniskā orķestra koncertā Mežaparkā.

Līvānos notikušajā deju kolektīvu skatē dejotāji atrādīja programmu «Cik stūrīšu, tik rakstiņu». Četri deju kolektīvi — abi deju kolektīvi no Preiļu Valsts ģimnāzijas, deju kopa «Silava» no Līvāniem, «Tālderis» no Preiļiem papildus apguvuši otru programmu koncertam «Solis laikā». Šo kolektīvu skate notiks 9. maijā Līvānu kultūras namā.

Novada Dziesmu un deju programma pirms lielajiem svētkiem Rīgā būs skatāma Daugavpilī, novada Dziesmu svētkos

Stropu estrādē. Svētki paredzēti 30. maijā.

Savus dejotājus un dziedātājus redzēt vēlas arī tie, kuru naudiņa nodokļu veidā ieplūdusi rajona budžetā, no kā piešķirta nauda savu kolektīvu uzturēšanai Rīgā. Tāpēc 13. jūnijā Līvānos paredzēts rajona Dziesmu svētku ieskaņu koncerts.

Visi, kas vēlas būt klāt un savām acīm redzēt šī gadsimta pēdējo Dziesmu un deju svētku koncertus Mežaparkā, Daugavas stadionā un citās Rīgas vietās, biļetes var pieteikt pie valsts kultūras inspektora rajonā līdz 31. maijam. Biļešu cenas no viena līdz 15 latiem Mežaparka estrādē, un no viena līdz 25 latiem stadionā «Daugava». Ir ģimenēm paredzētas biļetes — trīs līdz piecām personām par pieciem latiem.

L. Rancāne

ZIŅAS

Preiļu 1. bērnudārza audzinātājas Janīnas Surgutes un Līvānu bērnudārza «Rūķi» audzinātāju kopīgais darbs izstādē «Es mācos lasīt, rakstīt» atzīti par labākajiem. Piešķirtas divas trešās vietas — Ingūnas Krumpānes (Riebiņu pagasta bērnudārzs) un Mārites Spūles («Pasaciņa») darbiem.

Pagājušajā nedēļā notika rajona pirmsskolas iestāžu audzinātāju pašgatavoto metodisko līdzekļu izstāde «Es mācos lasīt, rakstīt». Ar saviem darbiem piedalījās 14 audzinātājas no Preiļu 1. bērnudārza un no «Pasaciņas», no «Rūķiņiem» Līvānos, no Riebiņu, Aglonas pagastu bērnudarziem, Jaunsilavu pamatskolas pirmsskolas grupas, no Preiļu bērnu un jauniešu centra grupas «Ābecīte». Izstādei bija jāgatavo darbi par bērnu lasīt un rakstīt apmācīšanu. Janīnas Surgutes un «Rūķiņu» audzinātāju darbi piedalīsies valsts mēroga izstādē.

Savdabīgu izlaiduma dāvanu savai skolai šogad gatavo Vārkavas vidusskolas 9. klase. Šīs klases audzēkņi piedalījās Pasaules Dabas fonda rīkotajā projektu konkursā «Jauniešiem dabai». Vārkaviešu projekts tika atzīts, piešķirti 150 lati tā īstenošanai. Projektā paredzēts apzaļumot skolas apkārtni. Par piešķirto naudu 9. klase nopirks košumkrūmu stādus. Paredzētas ar vecākiem kopīgas talkas apzaļumošanas darbiem. Projekta vadītāja ir skolotāja Renāte Andiņa, reizē arī māte vienam no 9. klases audzēkņiem.

Preiļu Valsts ģimnāzijā šajās dienās uzturējās skolēnu un skolotāju grupa no Norvēģijas Kvinheradas pilsētas vidusskolas. Ģimnāzija kopā ar Kvinheradas vidusskolu jau ilgāku laiku darbojas kopīgā projektā. Ģimnāzijas direktors ir apmeklējis norvēģu skolu, bet viņa tālais kolēģis — Preiļu ģimnāziju. Norvēģu skola ir palīdzējusi ar dažādiem mācību līdzekļiem. Arī tagad Preiļu ģimnāzijā saņemta nauda, ko dāvina norvēģu skolēni. Kvinheradas vidusskolas audzēkņi katrs vienu dienu nostrādājis pilsētas uzņēmumā un nopelnīto dāvinājis preiļiešiem.

Ciemojoties Preiļos, norvēģu skolēni un skolotāji uzturējās ģimnāzijas audzēkņu un skolotāju ģimenēs. Apmeklēja Preiļu 1. pamatskolu, sporta klubu «Cerība», bērnu un jauniešu centru. Ģimnāzijā piedalījās mācību stundās, ļoti sajūsmināti bija par vecāku dienā notikušo koncertu, kurā uzstājās deju kolektīvi, teātra grupa.

Paredzams, ka rudenī uz Kvinheradu dosies Preiļu Valsts ģimnāzijas skolotāji un audzēkņi.
L. Rancāne

Latvijas Sarkanajam Krustam šogad aprit astoņdesmit

No Latvijas Sarkanā Krusta biedrības vēstures

20. novembrī — divas dienas pēc tam, kad 1918. gadā Latvijas Nacionālajā teātrī proklamēja Latvijas Republiku, kādā privātā dzīvoklī Tērbatas ielā pazīstami Latvijas ārsti, juristi, inženieri, sabiedriskie darbinieki parakstīja protokolu par Latvijas Sarkanā Krusta biedrības dibināšanu.

1923. gada 10. janvārī Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja uzņēma Latvijas Sarkanā Krusta biedrību Starptautiskajā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pūsmēness biedrību Līgā, tagad Federācijā.

1991. gada 4. novembrī Latvijas valdība atzina Latvijas Sarkanā Krusta kā vienīgo Sarkanā Krusta Latvijas Republikā. 1991. gada 20. novembrī tika atjaunota Latvijas Sarkanā Krusta pilntiesīga daļa Starptautiskajā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pūsmēness biedrību Federācijā.

Tagad Latvijas Sarkanais Krusts apvieno 35 rajonu un pilsētu komitejas, dzelzceļa komiteju un Latvijas jaunatnes Sarkanā Krusta komiteju, 460 pirmorganizācijas. Sarkanā Krusta biedru skaits Latvijā ir vairāk nekā 17 tūkstoši. Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu rajona komitejā darbojas 180 biedri. Sarkanajam Krustam var palīdzēt brīvprātīgi, piedaloties organizētās akcijās, sniedzot iespējamo atbalstu dabas katastrofās un nelaimes gadījumos vai ziedojot līdzekļus.

Vienīgā mēraukla — cilvēka ciešanas

Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pūsmēness kustība savas pūles visā pasaulē velta cilvēka dzīvības un cieņas saglabāšanai, līdz ar to popularizējot arī miera ideju. Šī kustība sniedz palīdzību visiem, kuri atrodas nelaimē, nedalot cilvēkus pēc rases, tautības vai politiskās pārliecības. Vienīgā mēraukla tam ir — cilvēka ciešanas.

Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pūsmēness biedrību pamatprincipi ir humānisms, objektivitāte, neitralitāte, neatkarība, brīvprātīgums, vienotība un daudzpusība.

8. maijā pasaulē atzīmē starptautisko Sarkanā Krusta dienu. Šajā sakarā «Novadnieks» lūdz par Sarkanā Krusta Preiļu rajona komitejas darbu pastāstīt komitejas priekšsēdētāju Viktoriju Upeņeci:

— Pašlaik no gandrīz diviem simtiem biedru rajonā aktīvi darbojas tikai pāris

desmiti. Lielākā daļa no viņiem ir pilsētu un pagastu sociālās aprūpes nodaļu darbinieki, cilvēki, kuru tiešais darbs sasauca ar problēmām un darbiem, kuras jārisina Sarkanā Krusta biedriem. Laba sadarbība pēdējā laikā izveidojusies ar Aglonas un Preiļu pagastu, kā arī Preiļu pilsētas sociālajiem darbiniekiem.

Mūsu rajons ir viens no labākajiem valsts donoru kustībā. Pagājušajā gadā savas asinis nodeva 1028 cilvēki, pavisam 495 litrus. Tika glābtas daudzu smagu slimnieku dzīvības. Latvijā nav daudz tādu rajonu, kur rajona padome atrod iespēju donoriem palīdzēt finansiāli. Pie mums tā ir — pie oficiāli noteiktajiem trim latiem viņiem piemaksājām vēl pusotru latu.

Viens no Sarkanā Krusta darbības pamatvirzieniem ir kara laikā bezvēsts pazudušo cilvēku meklēšana. Pagājušajā gadā spējam palīdzēt trijos gadījumos, kad pēc daudziem gadu desmitiem satiekas tuvinieki. Aglonas pagastā pie savas nosirmojušās māmuļas atbrauca dēls no Amerikas, Līvānos brālis atrada savas māsas. Tuviniekus no ASV satika arī kāda ģimene Saunas pagastā.

Sarkanā Krusta Preiļu rajona komiteja izsniedz arī privāto kapavietu atrašanās apstiprinājumu. Šāds dokuments ir nepieciešams tajos gadījumos, ja piederīgie apbedīti ārpus Latvijas tajās valstīs, iebraukšanai kurās ir nepieciešamas vizas.

Pagājušajā gadā trīs reizes atkārtojām pretidifterijas kampaņu, braucām pa pagastiem, pa lauku sētām un mājām, lai pārliecinātu cilvēkus, cik svarīgi ir saņemt potes pret difteriju. Pagaidām Preiļu rajonā sapotēti tikai 68,9 procenti iedzīvotāju. Tas ir valsts vidējais rādītājs. Lai izvairītos no difterijas epidēmijas, sapotētiem jābūt apmēram 90 procentiem iedzīvotāju.

Daudzi tagad noteikti vēl atceras, ka septiņdesmitajos gados rajonā un Latvijā

ļoti populārās bija skolu sanitāro posteņu sacensības, kad bērni rādīja savu māku sniegt pirmo medicīnisko palīdzību. Tagad tāda iespēja mācīt bērņus un rīkot sacensības ir tikai vienpadsmit rajonos. Preiļos nav, jo mūsu rajonā nav sertificēta ārsta katastrofu medicīnā (par sertifikāta saņemšanu jāmaksā 100 latī), kuram būtu tiesības mācīt bērņus. Šai problēmai vēl jāmeklē risinājums.

Esam snieguši humāno palīdzību ugunsgrēkos cietušajiem un mazturīgajiem. Pagājušajā gadā 1230 cilvēki Līvānos, Preiļos un Aglonā saņēma vitamīnus. Pilnveidot Sarkanā Krusta žēlsirdības dienestu veco, vientuļo cilvēku, invalīdu mājas aprūpei, sniedzot iespējamo palīdzību maznodrošināto ģimenēm, ir viens no mūsu darbības galvenajiem pamatvirzieniem, kas vēl jāpaplašina.

Latvijā arvien aktīvāk darbojas jaunatnes Sarkanais Krusts. Ceru, ka arī Preiļu rajonā ir jauni cilvēki, kuri būtu gatavi palīdzēt cietējiem. Tāpēc aicinā visus interesentus pieteikties Sarkanā Krusta rajona komitejā — strādāsīm kopīgi.

Preiļos Sarkanais Krusts darbojies jau pirmskara periodā. Mūsu rīcībā gan nav nekādas konkrētas informācijas, izņemot to, ka Sarkanā Krusta mītne bijusi vienā no telpām, kur tagad atrodas laikraksta «Novadnieks» redakcija. Ja rajonā un pilsētā dzīvo cilvēki, kuri var dalīties atmiņās, būsiat gaidīti Sarkanā Krusta Preiļu rajona komitejā.

L. Kirillova

Izveidota Valsts sanitārā inspekcija

1997. gada oktobrī Latvijā izveidota valsts pārvaldes iestāde — Valsts sanitārā inspekcija (VSI). Tā izveidota, pamatojoties uz Eiropas valstu standartiem, pēc kuriem, kā zināms, mēs cenšamies orientēties. Starp citu, Valsts sanitārā inspekcija Latvijā pastāvēja arī no 1936. līdz 1939. gadam.

VSI uzdevums ir kontrolēt un uzraudzīt valsts pilnvarotu un akreditētu institūciju izsniegtu atbilstības novērtēšanas apliecinājumu esamību reglamentētajā sfērā, attiecīgo normatīvo aktu prasību izpildi, kā arī higiēnisko situāciju cilvēka dzīves vidē, epidēmiskās drošības jomā, pārtikas aprītē un sadzīvē lietojamo ķīmisko vielu un ķīmisko produktu tirdzniecībā. VSI pamatuzdevums ir konstatēt faktisko stāvokli katrā rajonā atsevišķi un valstī kopumā, lai nodrošinātu katra iedzīvotāja tiesības dzīvot drošā un nekaitīgā vidē. Katrā no Latvijas rajoniem darbojas VSI kontroles un uzraudzības daļas.

Jāpiebilst, ka VSI nenodarbojas ar maksas pakalpojumu sniegšanu. Tomēr jebkura fiziska vai juridiska persona var griezties ar iesniegumiem un sūdzībām par inspekcijas kompetencē esošiem jautājumiem, kuri tiks izskatīti jebkurā no VSI kontroles un uzraudzības daļām.

Sikāk raksturojot VSI uzdevumus, jāatzīmē, ka tā kontrolē higiēnisko situāciju sabiedriskajās un ražošanas telpās, apdzīvotās vietās un dzīvojamās telpās, kā arī satiksmes un kravu pārvadāšanas transporta līdzekļos. VSI regulāri pārbauda ūdens kvalitāti, augsnes piesārņojumu un infekcijas slimību reģistrācijas kārtības ievērošanu.

Lielā uzmanība tiek veltīta tam, kā tiek ievēroti aizliegumi un ierobežojumi strādāt noteiktās profesijās. Pārtikas produktu jomā VSI darbinieki kontrolē faktisko sanitāri higiēnisko stāvokli visos pārtikas aprites posmos — no izejvielām līdz galaprodukta uzglabāšanai, transportēšanai un realizēšanai.

Sadzīvē lietojamo ķīmisko vielu un ķīmisko produktu tirdzniecības jomā (pamatā domāta tirdzniecība ar parfimērijas un kosmētikas precēm, mazgāšanas līdzek-

ļiem) VSI pārbauda pavaddokumentu esamību, kuri apliecina šo preču nekaitīgumu un drošumu.

Tiek pārbaudīta arī bīstamo vielu un produktu tirdzniecības licenču esamība un tas, vai ir attiecīgās preces realizācijas un lietošanas instrukcija valsts valodā. Inspektori pārbauda produktu marķējumu un preču uzglabāšanas noteikumu ievērošanu. VSI veic arī azartspēļu iekārtu telpu higiēniskās situācijas kontroli sadarbībā ar Nacionālā vides veselības centra un finansu ministrijas azartspēļu iekārtu kontroles un uzraudzības daļu.

VSI ir tiesības savas kompetences ietvaros apmeklēt jebkuru objektu Latvijas Republikas teritorijā un nepieciešamības gadījumā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sodīt fiziskās personas, ja tās nepilda vai ir pārkāpušas attiecīgo normatīvo dokumentu prasības higiēnas, epidēmiskās drošības, pārtikas nekaitīguma un sadzīvē lietojamo ķīmisko vielu un ķīmisko produktu tirdzniecības jomā. Lai novērstu infekciju slimību uzliesmojumus vai citus cilvēka dzīvībai un veselībai kaitīgus faktorus, VSI kontroles un uzraudzības daļām ir tiesības pieņemt lēmumus par uzņēmumu darbības apturēšanu.

VSI sadarbojas ar daudzām valsts institūcijām, piemēram, ar Vides veselības dienestu (VVD), Latvijas sertifikācijas centru (LATSERT), Latvijas Pārtikas centru, Valsts sertifikācijas reģistru, rajona pašvaldībām, policiju un citām.

VSI Preiļu kontroles un uzraudzības daļa atrodas Preiļos, Paulāna ielā 1a. Kontroles un uzraudzības daļā strādā trīs darbinieki. Mūsu darba laiks ir no pulksten 8.30 līdz 17.00. Apmeklētājus pieņemam pirmdienās no pulksten 8.30 līdz 12.00, piektdienās no pulksten 8.30 līdz 15.00. Mums varat arī zvanīt pa telefonu 22755.

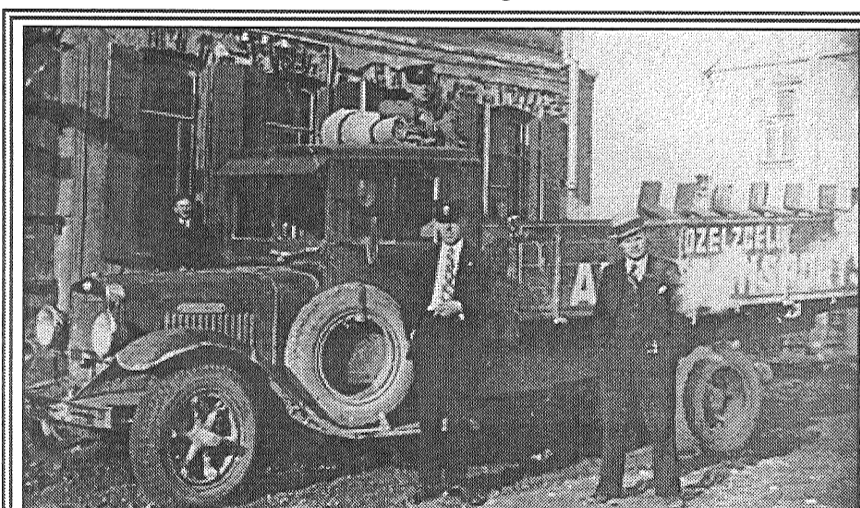
H. Čodore,
Valsts sanitārās inspekcijas Preiļu kontroles un uzraudzības daļas vecākā inspektore

Pieņemts likums par ciltsdarba veikšanu

Saeima ir pieņēmusi Ciltsdarba likumu, kurā noteikta kārtība, kādā ir veicams ciltsdarbs. Saskaņā ar likumu ciltsdarbs ir zootehnisko pasākumu kompleksa mērķtiecīgai dzīvnieku un mājputnu ģenētisko un saimnieciski derīgo īpašību izkopšanai, kurā ietilpst to pareiza audzēšana, izlase un atlase, ēdināšana, turēšana, kopšana un uzskaitē.

Likums attiecas uz personām, kuras nodarbojas ar produktīvo dzīvnieku (liellopu, cūku, aitu, kazu, kažokzvēru, trušu) un mājputnu (vistu, piļu, zosu, tītaru), kā arī zirgu audzēšanu.

Visi ciltsdarbā izmantojamie dzīvnieki un ganāmpulki ir jāreģistrē un dzīvnieki ir jāapzīmē atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par dzīvnieku un ganāmpulku reģistrēšanu un dzīvnieku apzīmēšanu.

Konkursa «Mana pilsēta» otrās kārtas jautājumi

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieces sagatavojušas jautājumus konkursa «Mana pilsēta» otrajai kārtai. Atbildes jāatsūta uz muzeju līdz šī gada 25. maijam (pasta zīmogs).

1. Kur atradās pirmais pasta un telegrāfa kantoris Preiļos?
2. Kurai no skolām Preiļos trīsdesmitajos gados bija sava elektrostacija, kur tā atradās?
3. Preiļu pilsētas ģerboņa sākotnējais variants bija... (Pabeidziet šo teikumu.)
4. Attēlā redzams transporta kantoris Preiļos tagadējā Turgus laukumā 13. Tie bija trīsdesmitie gadi. Kas un cik ilgi atradās šajā ēkā pēc 1944. gada?
5. Kad (nosauciet gadu skaitļus) Preiļos strādāja garīdznieks, teoloģijas maģistrs, monsinjors un Latgales nacionālās atmodas sekmētājs Nikodems Rancāns?

«Mura klubiņā» — Marss, Ringo, Tori — Švarc — Ralt — Inbar

Ģimenē esam Marss, Ringo, Ralts. Trīs mīluļi. Ir arī viens līdzspārnis, saukts par papagaili Kriksi, bet to es neskaitu, jo tas neiederas mūsu četrcājaino privilēģētajā barā.

Murr! Esmu Marsiks. Esmu kaķis vislabākajos kaķa gados — 5. Dzimis un audzis pilsētā — Preiļos. Savai māmiņai biju vienīgais un pirmais dēliņš. Kažoks man ir ar ļoti skaistu un pūkainu akotu. Esmu arī neliels blēņdaris, tomēr vienmēr ļoti ļoti mīļš un ar labām manierēm.

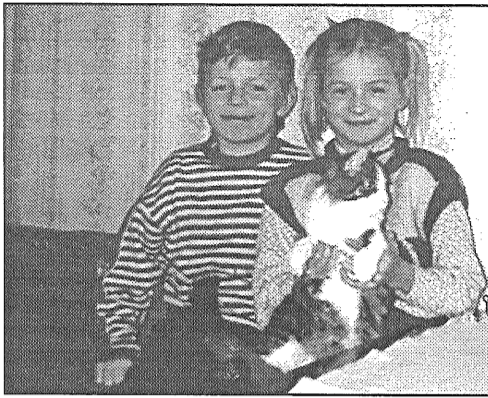
Jā. Blakus manām kaķa gaitām ir arī tāds spocīgs urkšķis, ko mana saimniece dēvē par Ringuci. Izrādās, tas esot suns, mans visniknākais ienaidnieks, bet es tam nepievēršu uzmanību un pat mazliet ignorēju.

Tā mēs saimnieces mīlestību pilsētā sadalām uz diviem, bet man tomēr liekas, ka lielākā daļa tiek man (mjau, murr, murr!).

Labi jau labi, ar to urkšķi es vēl sadzīvoju, bet kā būtu tad, ja pa tīro dzīvokli bizotu liels rotveileru tēvainis — sargs, vārdā Tori — Švarc — Ralt — Inbar? Tas ir viņa īstais vārds, bet saimnieki mīļi dēvē par puiku Raltu. Esmu redzējis viņu tikai fotogrāfijās, bet, godavārds, purns purnā ar to satikties es gan negribētu (ššš). Runā, tas esot iespaidīgs sargsuns. Phū... Vismaz tas te nedzīvo, tas dzīvo pie lielā saimnieka tepat laukos aiz pilsētas.

Nu ko. Mīļš un garš «murr» visiem kaķiem, cilvēkiem un pārējiem manas vēstules lasītājiem. Tagad man jāskrien. Uz tikšanos...

Ar vislabākajiem sveicieniem Marss un viņa ģimene Čau!

● Marss svin pusbada dzimšanas dienu.

● Marsam dzīvojamā teritorija jādala uz pusēm ar Ringo, ...

● ... bet Raltu abi pazīst tikai no fotogrāfijām.

Cepure kā simbols

Sākumā cepure bija gluži utilitārs tualetes priekšmets — ar aukliņu savilktais tūbas gabals sargāja pret aukstumu. Vjetnamiēšus no palmu lapām izgatavotā cepure glāba no saules stariem. Tāds pats mērķis ir arī meksikāņu sombrero. Klimatiskie apstākļi radīju arī krievu ausaini un kaukāziešu bašliku. Attīstoties civilizācijai, cepures kļuva arvien daudzveidīgākas. Francijā parādījās cepure, kuras nags vairs nebija paredzēts aizsardzībai pret sauli. XII gs. Rietumeiropā radās mīksta cepure, kuru sāka dēvēt par bereti. Gadsimtu vēlāk tā izgāja no modes un atgriezās tikai XIX gs. Ļoti sarežģītu galvassegu XVI gs. valkāja krievu bajāri. Vispirms viņi lika galvā ar zeltu un pērlēm izšūtu cepurīti, kas tikko sedza galvvidu. Pēc tam — baltu atlasa mīci, apšūtu ar zelta pogām. Un pašā virsū — sudrablapsas un sabuļādas cepuri.

XVIII gs. beigās Marseļas iedzīvotāji ieviesa frīgiešu cepuri (pirms tam to valkāja tikai frīgieši no Mazāzijas). Tā kļuva par jakobiņu emblēmu, mazliet vēlāk — par sacelšanās simbolu vispār. To valkāja Indijas neatkarības aizstāvji, mūsu gs. 30. gados — spāņu partizāni, kas cīnījās ar fašistiem, visbeidzot, padomju pionieri sarkanās laiviņas veidā.

Cepure vienmēr bijusi savdabīgs sociālais simbols. Senajā Ķīnā, piemēram, pēc bumbiņas cepures augšgalā varēja pateikt, pie kādas klases pieder mandarīns: pirmās klases mandarīnam bumbiņa bija rubīnsarkana, otrās — korālsarkana, trešās — safīra krāsā. Arī franču muižnieki savu dižciltību uzsvēra ar cepures palīdzību: hercogam bija tiesības nēsāt pie cepures 7 spalvas, grāfam — 5, baronam — 3, bet mazāk dižciltīgiem muižniekiem — tikai 1 spalvu. Pēc pušķu skaita pie cepures varēja noteikt, cik augsts ir katoļu garīdznieka stāvoklis.

(«Pasaules Atbals»)

ANEKDOTES

— Kas par kolosālu blondīni! Kā tu domā, vai es ar viņu būšu laimīgs?
— Es nezinu. Bet, ja tu tomēr būsi laimīgs, tūlīt pasaki man!
— Kāpēc?
— Tāpēc, ka viņa ir mana sieva.

Džentlmenis ar dēlu pludmalē sauļojas, bet sievasmāte peldas jūrā. Pēkšņi viņa sāk slīkt.

— Skaties! — iesauca dēls. — Vecmāmiņa vicina rokas!

— Ko tad tu neko nedari, dēliņ! — džentlmenis pārmetoši saka. — Pamāž tak pretī!

Miau! Mans visgarākais apsveikuma murrrrr! jaukākiem aprīļa mīldzīvnieciņiem — Nosim (fotoattēls 1. aprīļa «Novadniekā») un Murzikam (22. aprīlis). Visi visi, kuru fotogrāfijas jau publicētas, esat ļoti skaisti un mīļi, runča Mura vārds, ka grūti bija izvēlēties, kam piešķirt balvu. Ar padomu nāca «Mura klubiņa» sponsors — «Novadnieka» redakcija. Un tā kopīgi izlēmām, ka Nosis balvu pelnījis kā pirmais kluba atbalstītājs un kā vecbiedrs, jo viņa gadu skaitu — 12 — «Mura klubiņā» līdz šim nevienam nav izdevies pārsniegt.

Bet Murziks ir apbūris tik daudzas sirdis, ka nevaru vien tikt galā ar kaķēm, kas prasa viņa adresi. Tāpēc šoreiz balvas saņem divi mīldzīvnieciņi.

Nosi un Murzik! Pasakiet, lūdzu, saviem saimniekiem, lai viņi ierodas «Novadnieka» redakcijā pēc pārsteiguma balvām.

Gaidu jaunas fotogrāfijas, iepazīšanās.

Kuri vēlas, savu mīluļu publicētās foto redakcijā var saņemt atpakaļ.

Miau! Muris «Mura klubiņā»

Krustvārdu mīkla

Sastādījis Pēteris Pīzelis

Horizontāli

3. Tēls P.Roziša romānā «Ceplis». 5. Vārgums, panīkums. 7. Visu balststieģo iedzīvotāju nobal-sojums, izlemjot svarīgus valsts dzīves jautājumus. 9. Personību apliecinājoši dokumenti. 10. Ķīmiskā elementa vissīkākā daļa. 11. Švīts, frants. 13. Bruņotas vienības militāru objektu apsargāšanai. 14. Tēls A.Dimā romānā «Trīs musketieri». 15. Likt stiklu ietvarā. 17. Možs. 19. Vērtīgi kažokzvēri. 20. Panātru dzimtas nezāle. 22. Rīks šūšanai. 23. Ekonomiskā dzīve. 24. Aizkabināt. 25. Mācība par ķermeņu līdzsvaru

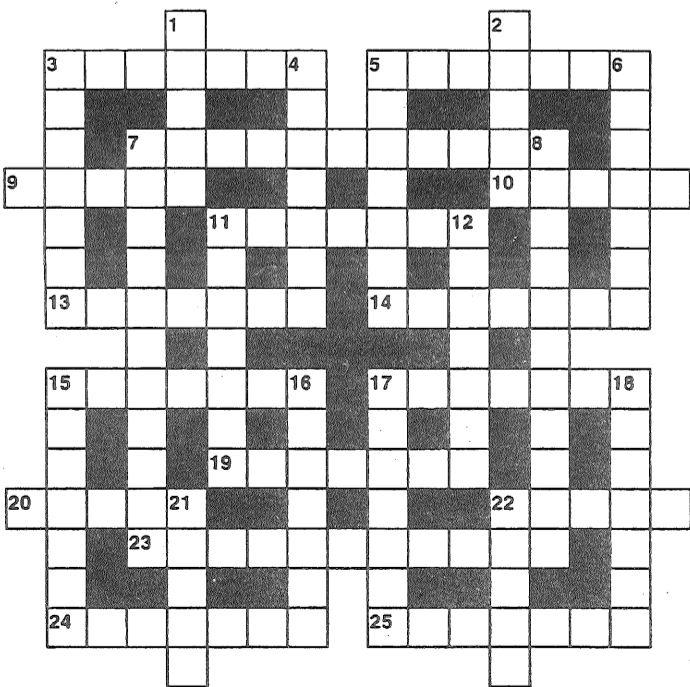
spēku iedarbībā.

Vertikāli

1. Pazīstamas nezāles. 2. Burve latviešu mitoloģijā. 3. Gaudu augļapvalks. 4. Trauksmes signālierices. 5. Apmetņa veida tērps. 6. Bēdīgs. 7. Preses darbinieks. 8. Volgogradas (Krievija) iepriekšējais nosaukums. 11. Vācu inženieris, iekšdedzes motora ar kompresijas aizdedzi izgudrotājs (1858-1913). 12. Noturīgi. 15. Sens soda rīks. 16. Dragāt. 17. Vienvietīga sporta laiva ar uzkarināmo motoru. 18. Skulptūra. 21. Ģimene. 22. Katoļu vīriešu klostera priekšnieks.

29. aprīļa numurā publicētās miklas atminējums

Horizontāli. 3. Bermontiāde. 6. Iekraut. 7. Galerts. 9. Satīt. 10. Odere. 13. Ielas. 14. Talantīgs. 17. Aspazija. 20. Trompete. 22. Sanaidot. 23. Somainis. 26. Selekcija. 27. Pēlis. 29. Noiet. 30. Mītne. 32. Skotija. 33. Runkuļi. 34. Amatpersona. Vertikāli. 1. Amats. 2. Diegt. 3. Berne. 4. Neptūns. 5. Ezeri. 6. Indija. 8. Skalbe. 11. Kamikadzes. 12. Agronomija. 15. Mantas. 16. Spānis. 18. Sēna. 19. Acot. 20. Tāss. 21. Tīri. 22. Sējējs. 24. Spiegi. 25. Skatuve. 28. Sutka. 29. Nikna. 30. Marta. 31. Errsa.

Noslēgusies valsts tehniskās apskates pirmā kārtā

Kā informēja VTUI Preiļu rajona nodaļas vadītājs **Stanislavs Reinis**, no rajonā reģistrētās 3222 pašgājējtehnikas līdz 28. aprīlim uz tehnisko apskati atvesti tikai 800 un no 1493 piekabēm — 385. Jau divus gadus uz apskati nav atvestas 300 traktortehnikas vienības, kuru valsts reģistrācijas numura zīmes ir vēl ar slāvu burtiem. Piemēram, Sutru pagastā aptuveni 27 traktoriem jau vairāk kā trīs gadus nav nomainīta valsts reģistrācijas numura zīme. Aglonā tādu ir 39, Aizkalnē — 19, Jersikā — 35, Rožkalnos — 17, Rudzētos — 15, Vārkavā — 34. Šo tehniku ir aizliegts ekspluatēt, bet izmantošanas gadījumā — jāmaksā soda nauda.

Vislabāk savu tehniku sagatavojuši Rožupes un Turku pagasta zemnieki. Rožupē tehnisko apskati izgājušas 114 vienības un Turku pagastā — 97 tehnikas vienības. Tomēr vairāk ir tādu pagastu, kuros tehniskajai apskatei sagatavojušies pavisam nedaudzi zemnieki: Silajānos no 77 reģistrētās pašgājēj tehnikas un piekabēm tehnisko apskati izgājuši 16, Vārkavā no 172 reģistrētajiem — 19, bet Aizkalnē — no 169 tikai 25. Kopš 1997. gada 1. septembra visa pašgājējtehnikā ir jāapdrošina, taču daudzi īpašnieki to nav izdarījuši naudas trūkuma dēļ.

Salīdzinājumā ar 1997. gadu, kad tikai divi zemnieki nopirka jaunus traktoros, šogad ir iegādāti seši jauni lauksaimniecības tehnikas līdzekļi.

Valsts tehniskās apskates otrā kārtā mūsu rajonā notiks no 1. maija līdz 1. jūnijam, bet trešā kārtā sāksies 1. jūnijā.

M.Dziesma

Zemessargu panākumi Sužos

25. aprīlī izlūkdienesta bataljona mācību poligona teritorijā notika Nacionālo Bruņoto spēku pavasara krosa sacensības. Tajās piedalījās arī zemessardzes bataljonu izlases.

Ar labiem panākumiem atgriezās Preiļu 35. bataljona krosa skrējēji. Komandas sastāvā bija aglonieši, 2. rotas zemessargi A.Tuls un I.Rutka, 1. rotas zemessargs L.Valdonis, štāba darbinieki leitnants A.Žugris un virsseržants P.Trubačs.

Individuāli savās vecuma grupās 3000 metru distancē 2. vietas izcīnīja A.Tuls un P.Trubačs. Kā trešais finišēja A.Žugris, par sekundes tiesu apsteidzot L.Valdoni, bet I.Rutka 1000 metru skrējienā dāmu konkurencē palika piektā.

Komandu vērtējumā mūsu bataljons izcīnīja otro vietu, palaižot priekšā Valkas bataljonu.

P.Trubačs,
35. Preiļu Zemessardzes bataljona sporta instruktors,
Zemessardzes virsseržants

SIA «Novadnieks. Redakcija»

konkursa kārtībā aicina pieteikties firmas metāla žoga izgatavošanai un uzstādīšanai.

Tuvākas ziņas
pa tālr. 22059.

Jūs vēlaties ievietot «Novadniekā» reklāmu vai sludinājumu?

Nāciet (Preiļi, Aglonas ielā 1), zvaniet (tālr. 22305) ik dienas, izņemot brīvdienas, no plkst. 9 līdz 13 un no plkst. 14 līdz 17!

03 NEDĒĻA

■ No 27. aprīļa līdz 4. maijam Preiļu slimnīcas «ātrā palīdzība» izsaukta 100 reizes. Mediķiem nācās palīdzēt vienpadsmit traumu gadījumos. Divas no tām gūtas alkohola lietošanas rezultātā. Notikusi viena avārija, kurā cietuši divi cilvēki, taču nav bijis vajadzības viņus ievietot slimnīcā. Nepamatots viens izsaukums. Savukārt Preiļos, Aglonas ielā norādītajā adresē neviens neatvēra durvis.

■ Slimnīcas uzņemšanas nodaļā griezušies 20 cilvēki. Četri no viņiem ar krimināla rakstura traumām — durtām, grieztām, sistām brūcēm. Par šiem gadījumiem ziņots policijai.

■ Uzņemšanā griezušies 17 cilvēki, kam iekodušas ērces. Kopējais no ērcēm cietušo skaits, iespējams, ir vēl lielāks, jo daļa šādos gadījumos ierodas arī pie poliklinikas ārstiem.

■ Slimnīcā ievietoti 72 cilvēki, 10 — bērnu nodaļā. Divi slimnieki nokļuvuši terapijas nodaļā pēc alkohola lietošanas. Ķirurģijas nodaļā nokļuvuši trīs slimnieki ar sadzīves traumām.

■ Pasaulē nākuši divi zēni un divas meitenes.

■ Stacionārā nomiruši trīs cilvēki.

L.Rancāne

■ No 27. aprīļa līdz 3. maijam Līvānu slimnīcas uzņemšanas nodaļā pēc ambulatoriskās palīdzības griezušies 58 cilvēki, 23 no tiem ar traumām, četras traumas gūtas alkohola reibumā. Astoņos gadījumos palīdzība sniegta ērcu sakostiem cilvēkiem.

■ Neatliekamās medicīniskās palīdzības mašīna aizvadītajā nedēļā izbraukusi 59 reizes. Seši izsaukumi saistīti ar dažādām traumām, četras no tām gūtas alkohola reibuma stāvoklī.

■ Reģistrēti arī 15 saslimšanas gadījumi ar gripu.

■ Līvānu slimnīcā ievietots 31 slimnieks. Ginekoloģiskajā un bērnu nodaļā pa vienam, ķirurģiskajā — 11, bet terapijas nodaļā — 18 slimnieki.

■ Četrās dzemdībās nākuši pasaulē divi zēni un divas meitenes.

M.Dziesma

Līdz
20. maijam
pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem var
abonēt «Novadnieku»
šī gada jūnijam un
otrājam pusgadam. Nenokavējiet!

Iepērk gaļas lopus: govīs,
zīrgus, aitas, cūkas.

Tālr. 58564, 58416, 42328.

Lielisku iespēju piedāvā
veikals «CELMENI» Preiļos,
Mehanizatoru ielā 2:

◆ iegādājoties motorzāģi Husqvarna-242, jūs saņemsiet dāvanu — elektrisko zāģi Husqvarna-1600,
◆ iegādājoties krūmgriezi Jonsered GR-36, saņemsiet dāvanā spoli zāles pļaušanai un aizsargmasku ar austiņām.
Uzziņas pa tālr. 21483.

9. un 15. maijā tirgos brūnas, baltas dējējvistas, 4 un 5 mēn. vecus jaunputnus, cāļus un gaiļus Silūkalnē 9.00, Galēnos 9.20, Riebiņos 9.50, Silajānos 10.10, Preiļos 10.30, Priekuļos 11.10, Rudzētos 11.30, Turkos 11.50, Zundānos 12.00, Līvānos 12.20, Rožupē 13.00, Sutros 13.10, Aizkalnē 13.40, Aglonā 14.20, Jaunaglonā 15.00.

Sestdien, 9. maijā Preiļu tirgū pārdos paklājus un grīdas ceļņus. Tos varēs pasūtīt vēlāmā krāsā, pēc izmēra vai zīmējuma. Vēl labākas cenas!

Rudzātu vidusskolā 23. maijā
plkst. 16.00 absolventu salidojums.

Lūdzam pieteikties līdz 10. maijam
pa tālr. 18269, 18293 dienā,
18230, 18256 vakaros.
Dalības maksa Ls 2 un groziņš.

Preiļu pilsētas dome
izsolē pārdod ires
tiesības dzīvokļiem:

✓ Liepu ielā 4-25 (4 ist.); Ls 900,
✓ Brīvības ielā 3a-3 (2 ist.); Ls 1200.

Izsole notiks 14. maijā.
Informācija pa tālr. 22144.

Pārdod ārzemju
kombainus, var pasūtīt.

Tālr. 24160.

Pērk papīrmalku,
finierklučus mežā un
mežā pie ceļa un cirsmas.
Tālr. 23743,
mob. tel. 29-355766.

Pārdod

Renault-9, 1987. g. Tālr. 21525;
Opel Omega Caravan, 1986. g. Tālr. 22864, 22865
darbdienās;
kultivatoru (8 m). Tālr. 36617;
M-2140. Tālr. 37513;
lēti MTZ-52 braukšanas kārtībā, piekabi PPTS-4.
Tālr. 8-256-55302;
malkas zāģi. Tālr. 32224 pēc 21;
māju un zemi (11 ha) Pelēcos. Tālr. 8-27-369426;
zemi (1000 km²) Līvānos. Tālr. 43883 vai 44410;
steidzami zemi, kooperatīvo divistabu dzīvokli. Tālr. 24596;
govi. Tālr. 55639;
govi. Tālr. 54608;
divas govīs. Tālr. 24250 pēc 21;
govi. Tālr. 22201 darba laikā;
govi. Tālr. 21208;
sivēnus, iespējams barbers. Tālr. 23417;
jaunus bišu stropus. Iespējama piegāde. Tālr. 33720.

Pērk

traktora arklu, plaujmašīnu. Tālr. 24623.

Maina

divistabu dzīvokli Preiļos pret dzīvokli Daugavpilī.
Tālr. 22041.

Dažādi

Vajadzīga pārdevēja konsultante dzīves vietā. Tālr. 239-56318 līdz 21.

Autotransporta pakalpojumi. Tālr. 23315 vakaros.

PREIĻOS var pieteikties ceļojumiem uz LIETUVU, IGAUNIJU, SOMIJU, ZVIEDRIJU, ČEHIJU, POLIJU, FRANCIJU, AUSTRIJU,

kurus organizē

Rēzeknes Tūrisma aģentūra
«Gamma».

Tuvāka informācija Preiļu
novada tūrisma informācijas
centrā Tirdzniecības laukumā 1,
Preiļos. Tālr. 24602.

Preiļu KS iznomā telpas
ofisiem Preiļos,
Tirdzniecības laukumā 5.
Tālr. 22659, 22602.

Veikals «CELMENI»
Preiļos,
Mehanizatoru ielā 2
piedāvā:

▶ plašā sortimentā dārza inventāru (lāpstas, grābekļus, izkaptis),
▶ laistīšanas ierīces, šļūtenes,
▶ visa veida sūkņus,
▶ plašā sortimentā sadzīves tehniku, santehniku,
▶ vannas un virtuves aprīkojumus,
▶ motorzāģus,
▶ krūmgriežus,
▶ zāles pļāvējus, kultivatorus,
▶ pakalpojumus (sadzīves tehnikas uzstādīšana, meža un dārza tehnikas remonts).

Uzziņas pa tālr. 21483.

Firma «Ratta» atsāk
privatizācijas sertifikātu
iepirkšanu Preiļos, A.Paulāna
ielā 3 a. Tālr. 22202.

Pārdod: miglotājus, minerālmēslu klie-dētājus, kartupeļu stādītājus, siena grābekļus, «Julas», arklus, preses šņori, universālās dzimavas, kartupeļu rokamās mašīnas, MTZ rezerves daļas, plaujmašīnas, universālos vagoņtājus.
Tālr. 48546. Mob. tel. 29-344527.

LIDZJŪTĪBA

Skumstam kopā ar
Vassu Fresnjaku,
no MĀTES atvadoties.
Bijušie darba kolēģi

AGA

Jauns GĀZU TEHNISKAIS CENTRS

PREIĻI, BRĪVĪBAS IELĀ 75,
p/s "PREIĻU SCO", tālr.: 22645, 22646.

• SKĀBEKLIS • ACETILĒNS • ARGONS • OĢĻSKĀBĀ GĀZE
• GĀZES BALONU NOMA • METINĀŠANAS APRIKOJUMS

"AGA" SIA: Pulkveža Brieža iela 15, Rīga, LV - 1010, tālr. 7322448, 7325191, fakss 7322299